I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Νοεμβρίου 1987

για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1900/87 (2), και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 6 και το άρθρο 24, καθώς και τις αντίστοιχες διατάξεις των άλλων κανονισμών περί κοινής οργανώσεως αγοράς για τα γεωργικά προϊόντα,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί των γενικών κανόνων για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των σιτηρών και περί των κριτηρίων καθορισμού του ύψους τους (3), και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 3, καθώς και τις αντίστοιχες διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 142/67 (κραμβόσποροι, γογγυλόσποροι και ηλιανθόσποροι) (4), (ΕΟΚ) αριθ. 171/67 (ελαιόλαδο) (5), (ΕΟΚ) αριθ. 766/68 (ζάχαρη) (6), (ΕΟΚ) αριθ. 876/68 (γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα) (7), (ΕΟΚ) αριθ. 885/68 (βόειο κρέας) (8), (ΕΟΚ) αριθ. 2518/69 (οπωροκηπευτικά) (9), (ΕΟΚ) αριθ. 326/71 (ακατέργαστος καπνός) (10), (ΕΟΚ) αριθ. 2743/75 (σύνθετες τροφές με βάση σιτηρά για τα ζώα) (11), (ΕΟΚ) αριθ. 2744/75 (μεταποιημένα προϊόντα με βάση σιτηρά και όρυζα) (12), (ΕΟΚ) αριθ. 2768/75 (χοίρειο κρέας) (13), (ΕΟΚ) αριθ. 2774/75 (αυγά) (14), (ΕΟΚ) αριθ. 2779/75 (κρέας πουλερικών) (15), (ΕΟΚ) αριθ. 110/76 (προϊόντα αλιείας) (16), (ΕΟΚ) αριθ. 1431/76 (όρυζα) (17), (ΕΟΚ) αριθ. 519/77 (προϊόντα μεταποιημένα με βάση οπωροκηπευτικά (18), (ΕΟΚ) αριθ. 345/79 (κρασιά) (19),

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 σχετικά με την αξία της λογιστικής μονάδας και τις τιμές μετατροπής που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής (20), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1636/87 (21), και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1677/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τα νομισματικά εξισωτικά ποσά στο γεωργικό τομέα (22), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1889/87 (23), και ιδίως το άρθρο 12,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 565/80 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1980 περί της προπληρωμής των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (24), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2026/83 (25),

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79 της Επιτροπής (26), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ)

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 182 της 3. 7. 1987, σ. 40.
(3) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 78.
(4) ΕΕ αριθ. 125 της 26. 6. 1967, σ. 2461/67.
(5) ΕΕ αριθ. 130 της 28. 6. 1967, σ. 2600/67.
(6) ΕΕ αριθ. L 143 της 25. 6. 1968, σ. 6.
(7) ΕΕ αριθ. L 155 της 3. 7. 1968, σ. 1.
(8) ΕΕ αριθ. L 156 της 4. 7. 1968, σ. 2.
(9) ΕΕ αριθ. L 318 της 18. 12. 1969, σ. 17.
(10) ΕΕ αριθ. L 39 της 17. 2. 1971, σ. 1.
(11) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 60.
(12) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 65.
(13) ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 39.
(14) ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 68.
(15) ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 90.
(16) ΕΕ αριθ. L 20 της 28. 1. 1976, σ. 48.
(17) ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 36.
(18) ΕΕ αριθ. L 73 της 21. 3. 1977, σ. 24.
(19) ΕΕ αριθ. L 54 της 5. 3. 1979, σ. 69.
(20) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.
(21) ΕΕ αριθ. L 153 της 13. 6. 1987, σ. 1.
(22) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 6.
(23) ΕΕ αριθ. L 182 της 3. 7. 1987, σ. 1.
(24) ΕΕ αριθ. L 62 της 7. 3. 1980, σ. 5.
(25) ΕΕ αριθ. L 199 της 22. 7. 1983, σ. 12.
(26) ΕΕ αριθ. L 317 της 12. 12. 1979, σ. 1.

αριθ. 1180/87 (1), ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 192/72 της Επιτροπής (2), θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα· ότι οι διατάξεις του κανονισμού αυτού τροποποιήθηκαν, ωστόσο, πολλές φορές και ενίοτε με τρόπο ουσιαστικό· ότι, ως εκ τούτου, για λόγους σαφήνειας και διοικητικής αποτελεσματικότητας, πρέπει να γίνει κωδικοποίηση της νομοθεσίας που εφαρμόζεται στον τομέα αυτόν προβαίνοντας σε ορισμένες διευθετήσεις που η πείρα έδειξε ότι είναι επιθυμητές·

ότι πρέπει να αποφασισθεί η ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον προσδιορισμό του ποσοστού της επιστροφής· ότι ορισμένοι κανονισμοί καθορίζουν ακριβώς ότι η εν λόγω ημερομηνία είναι η ημέρα εξαγωγής· ότι για να προσδιορισθεί αυτή η ημέρα, πρέπει να βρεθεί μια λύση οικονομικά προσαρμοσμένη, που να εξασφαλίζει την ισότητα μεταχείριση μεταξύ των εξαγωγέων των κρατών μελών και να αντιστοιχεί στην τάση που εκδηλώνεται στην Κοινότητα και συνίσταται στην πραγματοποίηση τελωνειακών ελέγχων στους τόπους παραγωγής· ότι, γι' αυτούς τους λόγους, πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εξακρίβωση των στοιχείων που χρησιμεύουν στον υπολογισμό της επιστροφής, η ημέρα κατά την οποία η υπηρεσία των τελωνείων δέχεται από τον εξαγωγέα τη δήλωση με την οποία εκφράζει την προσθεσή του να εξάγει τα εν λόγω προϊόντα αφού τύχει επιστροφής·

ότι οι γενικοί κανόνες που έχουν εκδοθεί από το Συμβούλιο προβλέπουν ότι η επιστροφή πληρώνεται όταν προσκομισθεί η απόδειξη ότι τα προϊόντα έχουν εξαχθεί από την Κοινότητα· ότι για να επιτευχθεί ομοιόμορφη ερμηνεία της έννοιας της εξαγωγής από την Κοινότητα, πρέπει να ληφθεί υπόψη η έξοδος του προϊόντος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας·

ότι ορισμένες εξαγωγές είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε καταχρήσεις· ότι για να αποφευχθούν τέτοιες καταχρήσεις πρέπει, για τις ενέργειες αυτές, η πληρωμή της επιστροφής να υπόκειται στην προϋπόθεση ότο το προϊόν έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας και, επιπλέον, στην προϋπόθεση ότι το προϊόν έχει εισαχθεί σε τρίτη χώρα και, κατά περίπτωση, έχει πραγματικά διατεθεί στην αγορά της τρίτης χώρας·

ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βεβαιωθούν ότι τα προϊόντα που εξέρχονται της Κοινότητας ή που παραδίδονται με σκοπό ορισμένους προορισμούς είναι τα ίδια ακριβώς που αποτέλεσαν αντικείμενο των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής· ότι για το σκοπό αυτό, όταν ένα προϊόν, πριν εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή φθάσει σ' έναν ειδικό προορισμό, διασχίζει το έδαφος άλλων κρατών μελών, πρέπει να χρησιμοποιεί το αντίτυπο ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2823/87 της Επιτροπής της 18ης Σεπτεμβρίου 1987 σχετικά με τα έγγραφα που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων που συνεπάγεται ο έλεγχος της χρησιμοποιήσεως ή/και του προορισμού των εμπορευμάτων (3)· ότι, εντούτοις, είναι επιθυμητό, για λόγους διοικητικής απλούστευτης, να προβλεφθεί διαδικασία πιο ελαστική απ' αυτή του αντιτύπου ελέγχου όταν γίνεται εφαρμογή του καθεστώτος που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1062/87 της Επιτροπής (4), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2823/87, που ορίζει ότι, όταν μια μεταφορά ξεκινά από το εσωτερικό της Κοινότητας και πρέπει να καταλήξει στο εξωτερικό της, καμία διατύπωση δεν πραγματοποιείται στο τελωνείο στο οποίο υπάγεται ο συνοριακός σταθμός·

ότι το καθεστώς που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό μπορεί να εφαρμοσθεί μόνο για προϊόντα που δεν ανταποκρίνονται πλέον στους όρους του άρθρου 9 παράγραφος 2 της συνθήκης· ότι στην περίπτωση ορισμένων σύνθετων προϊόντων, η επιστροφή δεν καθορίζεται βάσει αυτού του ίδιου του προϊόντος, αλλά σε σχέση με τα προϊόντα βάσεως που υπεισέρχονται στη σύνθεσή του· ότι στην περίπτωση που η επιστροφή είναι κατ' αυτόν τον τρόπο εξατομικευμένη βάσει ενός η περισσοτέρων επί μέρους συστατικών, αρκεί αυτό ή αυτά τα επί μέρους συστατικά να ανταποκρίνονται στους όρους του άρθρου 9 παράγραφος 2 της συνθήκης ή να μην ανταποκρίνονται πλέον, αποκλειστικά λόγω του γεγονότος της ενσωματώσεώς τους σε άλλα προϊόντα για να επιτραπεί η χορήγηση της επιστροφής ή του ανάλογου μέρους της επιστροφής· ότι για να ληφθεί υπόψη η ειδική κατάσταση ορισμένων επί μέρους συστατικών, πρέπει να καταρτισθεί κατάλογος των προϊόντων για τα οποία οι επιστροφές θεωρούνται καθορισμένες με βάση ένα επί μέρους συστατικό·

ότι το ποσοστό της επιστροφής καθορίζεται από τη δασμολογική κατάταξη του προϊόντος· ότι αυτή η κατάταξη είναι δυνατόν, όσον αφορά ορισμένα μείγματα να οδηγήσει σε χορήγηση επιστροφής μεγαλύτερης από το ύψος του ποσού που οικονομικά δικαιολογείται·

ότι αποδεικνύεται αναγκαίο να θεσπιστούν ειδικές διατάξεις για τον καθορισμό της επιστροφής που εφαρμόζεται στα μείγματα·

ότι, πρέπει, τα προϊόντα να είναι τέτοιας ποιότητας ώστε να μπορούν να καταστούν εμπορεύσιμα υπό ομαλές συνθήκες·

ότι όταν μια εξαγωγή γίνεται αντικείμενο μιας επιστροφής προκαθορισμένης ή προσδιοριζομένης στα πλαίσια ενός διαγωνισμού, η εισφορά κατά την εξαγωγή δεν εφαρμόζεται και η εξαγωγή πρέπει να πραγματοποιηθεί υπό συνθήκες που προκαθορίζονται ή που προσδιορίζονται στα πλαίσια του διαγωνισμού· ότι πρέπει, αντιστοίχως, να προβλεφθεί ότι όταν μια εξαγωγή γίνεται αντικείμενο εισφοράς κατά την εξαγωγή προκαθορισμένης ή προσδιοριζομένης στα πλαίσια του διαγωνισμού, αυτή η εξαγωγή πρέπει να πραγματοποιηθεί υπό τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να τύχει επιστροφής κατά την εξαγωγή·

ότι οι εξαγωγές πολύ μικρών ποσοτήτων προϊόντων δεν παρουσιάζουν καμιά οικονομική σπουδαιότητα και, λόγω της φύσεώς τους, επιβαρύνουν άσκοπα το έργο των αρμοδίων διοικήσεων· ότι πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στις

(1) ΕΕ αριθ. L 113 της 30. 4. 1987, σ. 27.
(2) ΕΕ αριθ. L 25 της 31. 1. 1975, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 270 της 23. 9. 1987, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 107 της 22. 4. 1987, σ. 8.

αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών να μην πληρώνουν επιστροφές σε τέτοιου είδους εξαγωγές·

ότι, στην περίπτωση που το ποσοστό της επιστροφής διαφοροποιείται ανάλογα με τον προορισμό των προϊόντων, πρέπει να εξασφαλισθεί ότι το προϊόν έχει εισαχθεί στην ή σε μία από τις τρίτες χώρες για την οποία η επιστροφή έχει προβλεφθεί· ότι ένα τέτοιο μέτρο μπορεί να καταστεί ελαστικότερο χωρίς να προκύψουν μειονεκτήματα όσον αφορά τις εξαγωγές που δίνουν δικαίωμα για ένα χαμηλό ποσό επιστροφής και εφόσον βεβαίως οι εξαγωγές παρέχουν ικανοποιητικές εγγυήσεις ως προς την άφιξη των προϊόντων στον προορισμό τους·

ότι, για να τεθούν σε επίπεδο ισότητας με τις άλλες εξαγωγές, αυτές για τις οποίες χορηγείται διαφοροποιημένη επιστροφή ανάλογα με τον προορισμό των προϊόντων, πρέπει να προβλεφθεί η πληρωμή του μέρους της επιστροφής που υπολογίζεται με βάση το χαμηλότερο ποσοστό της επιστροφής που εφαρμόζεται την ημέρα της εξαγωγής, αμέσως μόλις ο εξαγωγέας έχει προσκομίσει την απόδειξη ότι το προϊόν εγκατέλειψε το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας·

ότι, όταν ένα μόνο ποσοστό εφαρμόζεται για όλους τους προορισμούς την ημέρα του προκαθορισμού της επιστροφής, υπάρχει, σε ορισμένες περιπτώσεις, μια ρήτρα υποχρεωτικού προορισμού· ότι αυτή η κατάσταση πρέπει να θεωρηθεί σαν διαφοροποίηση της επιστροφής στην περίπτωση που το ποσοστό της επιστροφής που εφαρμόζεται την ημέρα εξαγωγής είναι κατώτερο του ποσοστού επιστροφής που ισχύει την ημέρα του προκαθορισμού, προσαρμοζομένου, κατά περίπτωση, στην ημερομηνία εξαγωγής·

ότι οι εξαγωγείς μπορούν να απαλλαγούν από την υποχρέωση προσκόμισης των αποδείξεων αφίξεως στον προορισμό των γεωργικών προϊόντων, όταν δεν έχουν επιτευχθεί ορισμένα ποσά της επιστροφής· ότι στόχος της διατάξεως είναι η διοικητική απλούστευση στα πλαίσια της προσκομίσεως αποδείξεων·

ότι, για να διευκολυνθούν οι εξαγωγείς στη χρηματοδότηση των εξαγωγών τους, πρέπει να εξουσιοδοτηθούν τα κράτη μέλη να τους προκαταβάλουν, αμέσως μετά την αποδοχή της διασάφησης εξαγωγής, όλο ή μέρος του ποσού της επιστροφής, με την επιφύλαξη της συστάσεως εγγυήσεως ώστε να εξασφαλίζεται επιστροφή αυτής της προκαταβολής στην περίπτωση που αποδειχθεί εκ των υστέρων ότι δεν έπρεπε να πληρωθεί η επιστροφή·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 565/80 θεσπίζει τους γενικούς κανόνες για την πληρωμή πριν από την εξαγωγή ενός ποσού ίσου προς τις επιστροφές κατά την εξαγωγή·

ότι το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80 προβλέπει ότι στα προϊόντα για τα οποία έχει καθορισθεί επιστροφή ίση ή μεγαλύτερη του μηδέν μπορούν να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού· ότι, για να εξασφαλισθεί ισότητα στη μεταχείριση όλων των φορέων της Κοινότητας, τα αρνητικά εξισωτικά ποσά δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη για να διαπιστωθεί αν έχει καθορισθεί μια επιστροφή ίση ή μεγαλύτερη του μηδέν· ότι, συνεπώς, στα προϊόντα και στα εμπορεύματα μπορούν να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού όταν το αρνητικό νομισματικό εξισωτικό ποσό είναι υψηλότερο από την επιστροφή·

ότι το άρθρο 4 παράγραφοι 5 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ 565/80 προβλέπει ότι η ημέρα κατά την οποία τα προϊόντα βάσεως τίθενται υπό τελωνειακό έλεγχο είναι καθοριστική για το ποσοστό επιστροφής που πρέπει να εφαρμοσθεί, καθώς και για κάθε προσαρμογή αυτού του ποσοστού όταν η επιστροφή προκαθορίζεται· ότι αυτή η ημέρα, καθώς και η ημέρα που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του ποσοστού της επιστροφής και για κάθε προσαρμογή που αφορά τα προϊόντα ή εμπορεύματα που τίθενται υπό τελωνειακό καθεστώς αποταμιεύσεως ή ελευθέρων ζωνών, πρέπει να καθορισθεί ακριβώς· ότι οι ημερομηνίες πρέπει να καθοριστούν κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνονται στις οικονομικές ανάγκες και να εγγυώνται στα κράτη μέλη ίση μεταχείριση για τους εξαγωγείς·

ότι η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη πρέπει, συνεπώς, να είναι εκείνη κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές αποδέχονται τη δήλωση του ενδιαφερόμενου προσώπου, με την οποία δηλώνει την πρόθεσή του να θέσει τα προϊόντα ή εμπορεύματα υπό το καθεστώς που αναφέρεται στο άρθρο 4 ή 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80 και να τα εξαγάγει μετά από μεταποίηση ή αποθεματοποίηση αφού λάβει επιστροφή· ότι η δήλωση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τα απαραίτητα στοιχεία για τον υπολογισμό των επιστροφών και των νομισματικών εξισωτικών ποσών·

ότι πρέπει να συστήνεται εγγύηση ώστε να διασφαλίζεται ότι η εξόφληση θα πραγματοποιηθεί ακόμη και αν οι όροι για τη χορήγηση της επιστροφής δεν πληρούνται· ότι το αρνητικό νομισματικό εξισωτικό ποσό πρέπει να αφαιρείται από τις επιστροφές· ότι στις περιπτώσεις που η απόδειξη ως προς την ύπαρξη του δικαιώματος για την επιστροφή δεν προσκομίζεται, είναι δυνατόν να οφείλονται τα αρνητικά εξισωτικά ποσά· ότι πρέπει να εξασφαλισθεί η πληρωμή των εν λόγω ποσών·

ότι τα θετικά νομισματικά εξισωτικά ποσά είναι μηχανισμοί που έχουν, στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, επίδραση όμοια με την επίδραση των επιστροφών· ότι αυτά τα ποσά πρέπει να προκαταβάλλονται υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που εφαρμόζονται στις επιστροφές· ότι η προκαταβολή των επιστροφών έχει συνέπειες για τη διάρκεια της ισχύος των πιστοποιητικών εξαγωγής· ότι, για να διασφαλισθεί η ισοδύναμη μεταχείριση όλων των κρατών μελών, τα θετικά νομισματικά εξισωτικά ποσά δεν πρέπει να προκαταβάλλονται, παρά μόνον αν χορηγούνται επιπλέον της επιστροφής·

ότι το ποσό που πληρώθηκε πριν από την εξαγωγή πρέπει να επιστραφεί αν δεν αποδειχθεί ότι υφίσταται δικαίωμα για επιστροφές κατά την εξαγωγή ή αν υφίσταται δικαίωμα για μικρότερη επιστροφή· ότι η απόδοση πρέπει να περιέχει ένα συμπληρωματικό ποσό για να αποφευχθούν οι καταχρήσεις· ότι, σε περίτωση ανωτέρας βίας, το συμπληρωματικό ποσό δεν αποδίδεται·

ότι πρέπει να καθορισθεί προθεσμία για την εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων· ότι η προθεσμία αυτή πρέπει να καθορισθεί λαμβάνοντας υπόψη το καθεστώς πιστοποιητικών εξαγωγής και προκαθορισμού·

ότι δεν χορηγείται επιστροφή όταν υπάρχει υπέρβαση των προθεσμιών εξαγωγής ή των προθεσμιών προσκόμισης των αναγκαίων αποδείξεων για την πληρωμή της επιστροφής· ότι είναι, εντούτοις, επιθυμητό να καταστεί ελαστικότερη η

σημερινή ρύθμιση· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να ληφθούν μέτρα που αντιστοιχούν σε εκείνα που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 της Επιτροπής [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1181/87 [2]·

ότι μερικοί προορισμοί εξομοιώνονται προς εξαγωγή εκτός της Κοινότητας· ότι τα προϊόντα και εμπορεύματα που παραδίδονται στις αποθήκες στις αποθήκες εφοδιασμού πρέπει να παραδίδονται αργότερα για τον εφοδιασμό· ότι οι παραδόσεις που γίνονται σ' αυτές τις αποθήκες δεν μπορούν να εξομοιωθούν προς οριστικές εξαγωγές όσον αφορά τα δικαιώματα για επιστροφές·

ότι στην περίπτωση αποθεματοποιήσεως που προηγείται της εξαγωγής, είναι σκόπιμο να γίνονται μόνον οι εργασίες που εξασφαλίζουν τη διατήρηση των εν λόγω προϊόντων ή εμπορευμάτων ως έχουν· ότι προκειμένου να διευκρινισθεί η κατάσταση, πρέπει να προβλεφθεί ότι οι εργασίες αυτές δεν έχουν καμία επίπτωση στην επιστροφή που πρόκειται να εφαρμοσθεί·

ότι μπορεί να είναι αναγκαίο ο εξαγωγέας ή ο μεταφορέας να λάβουν μέτρα για να αποφευχθεί η αλλοίωση των προϊόντων που προορίζονται να εξαχθούν κατά τη διάρκεια της περιόδου των εξήντα ημερών μετά την αποδοχή της δηλώσεως εξαγωγής και πριν από την έξοδο από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή πριν φθάσουν στον προορισμό τους· ότι ένα από τα μέτρα αυτά είναι η κατάψυξη που επιτρέπει να παραμείνουν να προϊόντα ανέπαφα· ότι προκειμένου να τηρηθεί αυτή η απαίτηση, πρέπει να προβλεφθεί ότι η κατάψυξη μπορεί να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου·

ότι η προπληρωμή των επιστροφών πριν από τη μεταποίηση έχει για σκοπό να θέσει τα κοινοτικά προϊόντα σε ίση μοίρα με τα προϊόντα που εισάγονται από τις τρίτες χώρες, που προορίζονται για τη μεταποίηση και την επανεξαγωγή·

ότι οι μέθοδοι παραγωγής των μεταποιημένων προϊόντων και οι διαδικασίες για τον έλεγχό τους απαιτούν ορισμένη ελαστικότητα·

ότι το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1999/85 του Συμβουλίου [3] προβλέπει σύστημα ισοδυναμίας στα πλαίσια του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή·

ότι σύστημα ισοτιμίας μπορεί επίσης να επιτραπεί για το καθεστώς της πληρωμής της επιστροφής πριν από τη μεταποίηση, δεδομένου ότι τα δύο καθεστώτα είναι ανάλογα·

ότι τα προϊόντα που δεν μπορούν να επωφεληθούν των επιστροφών δεν είναι δυνατόν να είναι ισοδύναμα προϊόντα·

ότι προκύπτει από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1687/76 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3497/87 [5], ότι τα προϊόντα της παρεμβάσεως πρέπει να φθάνουν στο συγκεκριμένο προορισμό τους· ότι, ως εκ τούτου, τα προϊόντα αυτά δεν μπορούν να αντικατασταθούν από ισοδύναμα προϊόντα·

ότι στις ειδικές περιπτώσεις ανεφοδιασμού των πλοίων, των αεροπλάνων και της παραδόσεως στις ένοπλες δυνάμεις, φαίνεται δυνατόν να προβλεφθούν ειδικοί κανόνες σχετικοί με τον προσδιορισμό του ποσοστού της επιστροφής·

ότι, στα κράτη μέλη, τα προϊόντα που έχουν παραδοθεί για ορισμένους προορισμούς επωφελούνται κατά την εισαγωγή τους με προέλευση από τρίτες χώρες τελωνειακής εισαγωγικής ατέλειας· ότι πρέπει, στο μέτρο που αυτές οι αγορές παρουσιάζουν ορισμένη σπουδαιότητα, να τεθούν τα κοινοτικά προϊόντα σε θέση ισότητας με εκείνα που εισάγονται από τρίτες χώρες· ότι αυτή είναι ιδίως η περίπτωση των προϊόντων που χρησιμεύουν για ανεφοδιασμό των πλοίων και των αεροπλάνων·

ότι τα προϊόντα που έχουν φορτωθεί στα πλοία για λόγους ανεφοδιασμού χρησιμοποιούνται για κατανάλωση επί του πλοίου· ότι αυτά τα προϊόντα που καταναλώνονται ως έχουν ή αφού παρασκευασθούν επί του πλοίου τυγχάνουν του ευεργετήματος της επιστροφής που ισχύει για προϊόντα στη φυσική τους κατάσταση·

ότι λαμβανομένου υπόψη του διαθέσιμου χώρου στα αεροπλάνα, η κατεργασία των προϊόντων μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο πριν από τη φόρτωση· ότι στα πλαίσια της μέριμνας για εναρμόνιση, πρέπει να υιοθετηθούν κανόνες ώστε τα γεωργικά προϊόντα που καταναλώνονται επί των αεροπλάνων να τυγχάνουν των ιδίων επιστροφών με αυτές που χορηγούνται στα προϊόντα τα οποία καταναλώνονται αφού παρασκευασθούν επί των πλοίων·

ότι το εμπόριο το σχετικό με τον ανεφοδιασμό των πλοίων και των αεροπλάνων έχει χαρακτήρα πολύ συγκεκριμένο που δικαιολογεί τη δημιουργία ειδικού καθεστώτος προκαταβολής της επιστροφής·

ότι στην περίπτωση που γίνεται εφαρμογή των διευκολύνσεων που προαναφέρονται, εάν αποδειχθεί εκ των υστέρων ότι η επιστροφή δεν έπρεπε να πληρωθεί, οι εξαγωγείς κακώς θα απολάμβαναν μιας δωρεάν πιστώσεως· ότι πρέπει, σ' αυτές τις περιστάσεις, να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για να αποφευχθεί αυτό το αντικανονικό ευεργέτημα·

ότι για να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα των κοινοτικών προϊόντων που προσφέρονται σε εξέδρες ευρισκόμενες σε ορισμένες περιοχές εγγύς των κρατών μελών, οι επιστροφές πρέπει να χορηγούνται στο ποσό που εφαρμόζεται για την τροφοδοσία στην Κοινότητα· ότι η καταβολή ποσού επιστροφής ανώτερου από το χαμηλότερο ποσό για τις παραδόσεις που εκτελούνται προς έναν ή άλλον προορισμό δεν δικαιολογείται σε καμία περίπτωση, εκτός αν υπάρχει ικανοποιητικός τρόπος αποδείξεως ότι τα εμπορεύματα έφθασαν στον προορισμό τους· ότι ο εφοδιασμός εξεδρών που βρίσκονται σε απομονωμένες θαλάσσιες ζώνες αποτελεί αναγκαστικά εξειδικευμένη επιχείρηση, έτσι ώστε να πρέπει να είναι δυνατόν να ασκείται επαρκής έλεγχος ως προς αυτό το είδος των παραδόσεων· ότι, υπό τον όρο επεξεργασίας κατάλληλων μέτρων ελέγχου, ενδείκνυται να εφαρμοσθεί στις παραδόσεις αυτές το ποσό της επιστροφής που εφαρμόζεται για την τροφοδοσία στην Κοινότητα· ότι είναι δυνατόν να προβλεφθεί απλουστευμένη διαδικασία για τις

---

(1) ΕΕ αριθ. L 205 της 3. 8. 1985, σ. 5.
(2) ΕΕ αριθ. L 113 της 30. 4. 1987, σ. 31.
(3) ΕΕ αριθ. L 188 της 20. 7. 1985, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 190 της 14. 7. 1976, σ. 1.
(5) ΕΕ αριθ. L 330 της 21. 11. 1987, σ. 30.

παραδόσεις ήσσονος σημασίας· ότι το πλάτος των χωρικών υδάτων ποικίλλει από τρία έως δώδεκα μίλια ανάλογα με το κράτος μέλος και ότι, συνεπώς, φαίνεται επίσης ενδεδειγμένο να εξομοιωθούν με τις εξαγωγές οι παραδόσεις προς όλες τις εξέδρες που βρίσκονται πέραν του ορίου των τριών μιλίων·

ότι όταν ένα πολεμικό σκάφος που ανήκει σε κράτος μέλος ανεφοδιάζεται στην ανοικτή θάλασσα από πολεμικό σκάφος που έχει ως βάση λιμένα της Κοινότητας, είναι δυνατό να ληφθεί πιστοποιητικό της παραδόσεως αυτής από επίσημη αρχή· ότι φαίνεται εύλογο να εφαρμοσθεί στις παραδόσεις αυτές το ίδιο ποσό επιστροφών που ισχύει για την τροφοδοσία σε λιμένα της Κοινότητας·

ότι είναι επιθυμητό τα γεωργικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για τον εφοδιασμό των πλοίων ή των αεροσκαφών να επωφελούνται από ίδια επιστροφή όταν φορτώνονται σε πλοίο ή αεροσκάφος που βρίσκεται στην Κοινότητα ή στο εξωτερικό αυτής·

ότι οι παραδόσεις για τον ανεφοδιασμό στις τρίτες χώρες μπορούν να πραγματοποιούνται με τρόπο άμεσο ή έμμεσο· ότι πρέπει να καθιερωθούν συστήματα που είναι κατάλληλα για κάθε είδος παράδοσης·

ότι το άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 81/177/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 1981 σχετικά με την εναρμόνιση των διαδικασιών εξαγωγής των κοινοτικών εμπορευμάτων [1], δεν επιτρέπει να θεωρηθεί η νήσος Helgoland ως προορισμός για τον οποίο μπορούν να χορηγηθούν επιστροφές· ότι πρέπει να διευκολυνθεί η κατανάλωση των γεωργικών προϊόντων της Κοινότητας στη νήσο Helgoland και ότι πρέπει, για το σκοπό αυτό, να θεσπιστούν οι αναγκαίες διατάξεις·

ότι, εάν μια απόφαση ως προς την αίτηση αυτόματης ή μη επιστροφής δασμών που πρόκειται να λάβει χώρα μεταγενέστερα, είναι αρνητική, τα προϊόντα μπορούν ενδεχομένως να επωφεληθούν επιστροφής κατά την εξαγωγή ή να υπαχθούν, κατά περίπτωση, σε εισφορά ή σε φόρο κατά την εξαγωγή· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθούν οι ιδιαίτερες διατάξεις·

ότι, γενικά, οι ένοπλες δυνάμεις που σταθμεύουν σε τρίτη χώρα και δεν υπάγονται στη σημαία αυτής της τρίτης χώρας, οι διεθνείς οργανώσεις και οι διπλωματικές αντιπροσωπείες που βρίσκονται σε τρίτη χώρα, πραγματοποιούν τις προμήθειές τους με ατέλεια εισαγωγικών επιβαρύνσεων· ότι φαίνεται δυνατόν να ληφθούν ειδικά μέτρα για τις ένοπλες δυνάμεις κράτους μέλους είτε για εκείνες που υπάγονται σε διεθνή οργανισμό στον οποίο συμμετέχει τουλάχιστον ένα από τα κράτη μέλη, για τους διεθνείς οργανισμούς στους οποίους συμμετέχει τουλάχιστον ένα από τα κράτη μέλη, καθώς και για τις διπλωματικές αντιπροσωπείες·

ότι πρέπει να προβλεφθεί ότι η επιστροφή πληρώνεται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου έγινε αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής·

ότι είναι δυνατόν να συμβεί, λόγω περιστάσεων που δεν οφείλονται στον εξαγωγέα, το αντίτυπο ελέγχου να μην μπορεί να προσκομισθεί, μολονότι το προϊόν έχει εγκαταλείψει το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας ή έχει φθάσει σε ειδικό προορισμό· ότι μια τέτοια κατάσταση ενδέχεται να δημιουργήσει προσκόμματα στο εμπόριο· ότι πρέπει, σε αυτή την περίπτωση, να αναγνωρισθούν άλλα έγγραφα ως ισότιμα·

ότι, για λόγους καλής διοικητικής διαχειρίσεως, πρέπει να απαιτείται όπως η αίτηση και όλα τα άλλα αναγκαία έγγραφα για την πληρωμή της επιστροφής κατατίθενται μέσα σε εύλογη προθεσμία, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας, ιδίως όταν αυτή η προθεσμία δεν έγινε δυνατόν να τηρηθεί συνεπεία διοικητικών καθυστερήσεων που οφείλονται στον εξαγωγέα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής και με τις γνώμες όλων των ενδιαφερόμενων επιτροπών διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στην ειδική κοινοτική ρύθμιση που αφορά ορισμένα προϊόντα, ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή, που καλούνται στο εξής «επιστροφές», το οποίο έχει καθιερωθεί ή έχει προβλεφθεί από:

— τα άρθρα 20 και 28 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ (λιπαρές ουσίες)

— το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 (γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα)

— το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 (βόειο κρέας)

— το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 727/70 (ακατέργαστος καπνός)

[1] ΕΕ αριθ. L 83 της 30. 3. 1981, σ. 40.

— το άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 (οπωροκηπευτικά)

— το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 (ζάχαρη και ισογλυκόζη)

— το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 (σιτηρά)

— το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 (χοίρειο κρέας)

— το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2771/75 (αυγά)

— το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2777/75 (κρέας πουλερικών)

— το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3796/81 (προϊόντα αλιείας)

— το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 (ρύζι)

— τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 426/86 (μεταποιημένα προϊόντα με βάση τα οπωροκηπευτικά)

— το άρθρο 56 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 (οίνοι)

Άρθρο 2

1. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

α) προϊόντα:
   — τα γεωργικά προϊόντα που υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης, και
   — τα γεωργικά προϊόντα που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα II της συνθήκης τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80 του Συμβουλίου [1]·

β) δασμοί κατά την εισαγωγή: οι δασμοί και φόροι ισοδυνάμου αποτελέσματος, οι γεωργικές εισφορές και άλλες επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή του ειδικού καθεστώτος των συναλλαγών που εφαρμόζεται σε ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση των γεωργικών προϊόντων·

γ) κράτος μέλος εξαγωγής: το κράτος μέλος όπου γίνεται αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής.

2. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, οι επιστροφές που προσδιορίζονται στα πλαίσια διαγωνισμού είναι επιστροφές που έχουν προκαθοριστεί.

ΤΙΤΛΟΣ 2

ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΠΡΟΣ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 3

1. Ως ημέρα της εξαγωγής νοείται η ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιείται η αποδοχή από την τελωνειακή υπηρεσία της διασάφησης εξαγωγής, στην οποία αναφέρεται ότι θα ζητηθεί επιστροφή.

2. Η ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής προσδιορίζει:

α) το ποσοστό της ισχύουσας επιστροφής, εάν δεν έχει γίνει προκαθορισμός της επιστροφής·

β) τις προσαρμογές που πρέπει, κατά περίπτωση, να γίνουν στα ποσοστά της επιστροφής, εάν υπήρξε προκαθορισμός της επιστροφής.

3. Εξομοιώνεται με την αποδοχή της διασάφησης εξαγωγής οποιαδήποτε άλλη πράξη που έχει τα ίδια νομικά αποτελέσματα με την αποδοχή αυτή.

4. Η ημέρα της εξαγωγής είναι καθοριστική για τον προσδιορισμό της ποσότητας, της φύσης και των χαρακτηριστικών του εξαγομένου προϊόντος.

5. Το έγγραφο που χρησιμοποιείται κατά την εξαγωγή για τη χορήγηση επιστροφής πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία για τον υπολογισμό του ποσού της επιστροφής και ιδίως:

α) την ονομασία των προϊόντων σύμφωνα με την ονοματολογία που χρησιμοποιείται για τις επιστροφές·

β) την καθαρή μάζα αυτών των προϊόντων ή, κατά περίπτωση, την ποσότητα εκφρασμένη στη μονάδα μετρήσεως που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της επιστροφής·

γ) εφόσον αυτό χρειασθεί, για τον υπολογισμό της επιστροφής, τη σύνθεση των εν λόγω προϊόντων ή μια αναφορά σ' αυτή τη σύνθεση.

Στην περίπτωση που το έγγραφο που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο είναι η διασάφηση εξαγωγής, αυτή πρέπει επίσης να περιλαμβάνει τις εν λόγω ενδείξεις καθώς και τη μνεία «κώδικας επιστροφής».

---

[1] ΕΕ αριθ. L 323 της 29. 11. 1980, σ. 27.

6. Τη στιγμή της αποδοχής αυτής ή της πράξεως αυτής τα προϊόντα τίθενται υπό τελωνειακό έλεγχο μέχρις ότου εγκαταλείψουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 5 και 16, η πληρωμή της επιστροφής εξαρτάται από την προσκόμιση της απόδειξης ότι τα προϊόντα για τα οποία έγινε αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής εγκατέλειψαν ως έχουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας το αργότερο σε προθεσμία 60 ημερών από την αποδοχή αυτή.

2. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα προϊόντα που παραδίδονται ως εφόδια επί σκάφους στις εξέδρες γεωτρήσεως ή εκμεταλλεύσεως που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο α) θεωρούνται ότι έχουν εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

3. Η κατάψυξη των προϊόντων ή των εμπορευμάτων δεν θέτει σε αμφισβήτηση τη συμφωνία προς τις διατάξεις της παραγράφου 1.

το ίδιο ισχύει για την επανασυσκευασία, υπό τον όρο ότι η εργασία αυτή δεν συνεπάγεται τροποποίηση όσον αφορά είτε τη διάκριση της συνδυασμένης ονοματολογίας είτε τη διάκριση της ονοματολογίας που χρησιμοποιείται για τις επιστροφές ή άλλα ποσά που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή. Η επανασυσκευασία μπορεί να πραγματοποιηθεί μετά από κοινοποίηση στις τελωνειακές αρχές και με τη σύμφωνη γνώμη τους.

Σε περίτωση επανασυσκευασίας, πραγματοποιείται σχετική καταχώρηση στο αντίτυπο ελέγχου Τ 5 που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2823/87.

4. Εάν η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν είναι δυνατόν να τηρηθεί εξαιτίας περιπτώσεων ανωτέρας βίας, η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί, μετά από αίτηση του εξαγωγέα, για διάρκεια που κρίνεται αναγκαία από τον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, στο οποίο έγινε αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής, λόγω της επικαλούμενης περιστάσεως.

Άρθρο 5

1. Η καταβολή της διαφοροποιημένης ή μη διαφοροποιημένης επιστροφής εξαρτάται όχι μόνο από το αν το προϊόν έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, αλλά επίσης, εκτός αν έχει χαθεί κατά τη μεταφορά λόγω ανωτέρας βίας, από το αν έχει εισαχθεί σε τρίτη χώρα και, κατά περίπτωση, σε δεδομένη τρίτη χώρα μέσα στους δώδεκα μήνες που έπονται της ημερομηνίας αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής:

α) όταν υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τον πραγματικό προορισμό του προϊόντος, ή

β) όταν υπάρχει πιθανότητα να επανεισαχθεί το προϊόν στην Κοινότητα λόγω της διαφοράς μεταξύ του ποσού της επιστροφής που εφαρμόζεται στο εξαγόμενο προϊόν και του ποσού των δασμών κατά την εισαγωγή, που εφαρμόζονται σε ταυτόσημο προϊόν την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής.

Ωστόσο, μπορούν να παραχωρηθούν συμπληρωματικές προθεσμίες υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 47.

Οι διατάξεις του άρθρου 17 παράγραφος 3 και του άρθρου 18 εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Εξάλλου, οι αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών μπορούν να ζητήσουν συμπληρωματικές αποδείξεις που καταδεικνύουν, προς ικανοποίηση των αρμοδίων αρχών, ότι το προϊόν έχει πράγματι διατεθεί ως έχει στην αγορά της τρίτης χώρας εισαγωγής.

2. Όταν οι δασμοί κατά την εισαγωγή έχουν καθοριστεί εν όλω ή εν μέρει σύμφωνα με μια βάση «κατ' αξία», η Επιτροπή, με τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ και από τις αντίστοιχες διατάξεις των άλλων κανονισμών περί κοινής οργανώσεως αγοράς, προσδιορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζονται πράγματι οι διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχείο β).

Η Επιτροπή, όταν υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τον πραγματικό προορισμό των προϊόντων, μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τις διατάξεις της παραγράφου 1.

3. Όταν το προϊόν, αφού εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, χαθεί κατά τη μεταφορά λόγω ανωτέρας βίας:

— σε περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, πληρώνεται το ποσό του μέρους της επιστροφής που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20,

— σε περίπτωση μη διαφοροποιημένης επιστροφής, πληρώνεται το συνολικό ποσό της επιστροφής.

Άρθρο 6

Αν ένα προϊόν, για το οποίο έχει γίνει αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής διασχίσει, πριν εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας κοινοτικά εδάφη, αλλά εκτός από αυτό του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου έγινε αποδεκτή η διασάφηση αυτή, η απόδειξη ότι το εν λόγω προϊόν εγκατέλειψε το τελωνεικακό έδαφος της Κοινότητας παρέχεται με την προσκόμιση του πρωτοτύπου του αντιτύπου ελέγχου Τ 5, δεόντως συμπληρωμένου, που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2823/87.

Συμπληρώνονται οι χώροι 33, 103, 104 και, κατά περίπτωση, 105 του αντιτύπου ελέγχου. Γίνεται σχετική καταχώρηση στο χώρο 104.

Άρθρο 7

1. Στην περίπτωση κατά την οποία, στο κράτος μέλος στο οποίο έγινε αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής, το προϊόν

τίθεται υπό ένα των καθεστώτων που προβλέπονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1062/87 για να διακινηθεί προς ένα σταθμό προορισμού ή για να παραδοθεί σε παραλήπτη στο εξωτερικό του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, η πληρωμή της επιστροφής δεν εξαρτάται από την προσκόμιση της απόδειξης που προβλέπεται στο άρθρο 6.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, το αρμόδιο τελωνείο μεριμνά ώστε να αναγράφεται στο έγγραφο που εκδίδεται για την πληρωμή της επιστροφής η ακόλουθη φράση «έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια».

3. Το τελωνείο στο οποίο έχουν τεθεί τα προϊόντα υπό ένα των καθεστώτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, δεν μπορεί να επιτρέψει τροποποίηση της συμβάσεως μεταφοράς που έχει σαν αποτέλεσμα να σταματήσει η μεταφορά στο εσωτερικό της Κοινότητας, παρά μόνον αν διαπιστώνεται ότι:

— έχει αποδοθεί η επιστροφή στην περίπτωση που είχε ήδη καταβληθεί, ή

— έχουν ληφθεί όλα τα αναγκαία μέτρα από τις ενδιαφερόμενες υπηρεσίες για να μην καταβληθεί η επιστροφή.

Αν, όμως, η επιστροφή έχει καταβληθεί κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 και αν το προϊόν δεν έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας στις προσδιορισμένες προθεσμίες, το αρμόδιο τελωνείο ενημερώνει τον οργανισμό που είναι επιφορτισμένος με την πληρωμή της επιστροφής και διαβιβάζει σ' αυτόν, το συντομότερο δυνατό, όλα τα απαραίτητα στοιχεία. Στην περίπτωση αυτή, η επιστροφή θεωρείται ότι έχει καταβληθεί αχρεωστήτως.

4. Όταν ένα προϊόν έχει αποτελέσει αντικείμενο αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής σε κράτος μέλος και κυκλοφορεί βάσει της διαδικασίας της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, τίθεται υπό ένα των καθεστώτων που αναφέρονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1062/87 σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό να διακινηθεί προς ένα σταθμό προορισμού ή να παραδοθεί σε έναν παραλήπτη στο εξωτερικό του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, το τελωνείο στο οποίο το προϊόν έχει τεθεί υπό ένα των καθεστώτων που προαναφέρθηκαν συμπληρώνει το χώρο «έλεγχος της χρησιμοποιήσεως ή/και του προορισμού» στο πίσω μέρος του πρωτοτύπου του αντιτύπου ελέγχου T 5 που αναφέρεται στο άρθρο 6 και σημειώνει στη στήλη «παρατηρήσεις» μία από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en contenedores grandes:
  — Documento de transporte:
    tipo: .....
    número: .....
  — Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate: .....

— Udgang af Fællesskabets toldomrade i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containere:
  — Transportdokument:
    type: .....
    nummer: .....
  — Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma: .....

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:
  — Beförderungspapier:
    Art: .....
    Nummer: .....
  — Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen: .....

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:
  — Έγγραφο μεταφοράς:
    τύπος: .....
    αριθ.: .....
  — Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς: .....

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:
  — Transport document:
    type: .....
    number: .....
  — Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned: .....

— Sortie du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par fer ou par grands conteneurs:
  — Document de transport:
    espèce: .....
    numéro: .....
  — Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée: .....

— Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
  — Documento di trasporto:
    tipo: .....
    numero: .....
  — Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata: .....

— Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:

— Vervoerdocument:
type: .....
nummer: .....

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming: .....

— Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:

— Documento de transporte:
tipo: .....
número: .....

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada: .....

Σε περίπτωση τροποποίησης της συμβάσεως μεταφοράς που έχει σαν αποτέλεσμα να σταματήσει η μεταφορά στο εσωτερικό της Κοινότητας, οι διατάξεις της παραγράφου 3 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 8

1. Η επιστροφή χορηγείται μόνο για προϊόντα που βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της συνθήκης, ακόμη και αν οι συσκευασίες δεν ανταποκρίνονται σ' αυτούς τους όρους.

Εντούτοις, για τα προϊόντα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ ενός νέου κράτους μέλους και της Κοινότητας, με τη σύνθεσή της πριν από την προσχώρηση του νέου αυτού κράτους μέλους, η επιστροφή χορηγείται μόνον εφόσον έχει εισπραχθεί το εξισωτικό ποσό προσχώρησης που εφαρμόζεται, ενδεχομένως, για τα προϊόντα αυτά στο κράτος μέλος εξαγωγής.

2. Κατά την εξαγωγή συνθέτων προϊόντων για τα οποία χορηγείται επιστροφή καθορισμένη βάσει ενός ή περισσότερων συστατικών τους, η αναλογούσα σε αυτό ή αυτά επιστροφή χορηγείται εφόσον το ή τα συστατικά βάσει των οποίων ζητείται αυτή, ανταποκρίνονται στους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Η επιστροφή χορηγείται επίσης στην περίπτωση που το ή τα συστατικά, βάσει των οποίων ζητείται η επιστροφή, βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της συνθήκης, αλλά δεν βρίσκονται πλέον σε μία απ' αυτές τις καταστάσεις αποκλειστικά και μόνον εξαιτίας της ενσωμάτωσής τους σε άλλα προϊόντα.

3. Για την εφαρμογή της παραγράφου 2, θεωρούνται ως επιστροφές καθορισμένες βάσει ενός συστατικού, οι επιστροφές που εφαρμόζονται για:

— τα προϊόντα που υπάγονται στον τομέα των σιτηρών, των αυγών, του ρυζιού, της ζάχαρης, του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, εξαγόμενα υπό τη μορφή των εμπορευμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3035/80,

— η λευκή ζάχαρη και η ακατέργαστη ζάχαρη που υπάγονται στην κλάση 1701 της συδυασμένης ονοματολογίας, η γλυκόζη και το σιρόπι γλυκόζης που υπάγονται στις διακρίσεις 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1701 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 της συνδυασμένης ονοματολογίας, η ισογλυκόζη που υπάγεται στις διακρίσεις 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30 της συνδυασμένης ονοματολογίας και τα σιρόπια ζαχαρότευτλων και ζαχαροκάλαμου που υπάγονται στις διακρίσεις 1702 60 90 και 1702 90 90 της συνδυασμένης ονοματολογίας, που χρησιμοποιούνται στα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 426/86,

— τα προϊόντα που ανήκουν στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και της ζάχαρης, εξαγόμενα υπό μορφή προϊόντων που υπάγονται στις διακρίσεις 0402 10, 91 έως 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 έως 39, 0403 90 31 έως 39, 0403 90 61 έως 69, 0404 10 19 έως 99, 0404 90 51 έως 99 της συνδυασμένης ονοματολογίας,

— τα προϊόντα που ανήκουν στον τομέα των σιτηρών εξαγόμενα υπό μορφή προϊόντων που υπάγονται στις διακρίσεις 2309 10 11 έως 70, 23.09 90 31 έως 70 της συνδυασμένης ονοματολογίας και αναφέρονται στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75,

— τα προϊόντα που ανήκουν στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, εξαγόμενα υπό μορφή προϊόντων που υπαγόνται στις διακρίσεις 2309 10 11 έως 70, 2309 90 31 έως 70 της συνδυασμένης ονοματολογίας και αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68.

Άρθρο 9

1. Το ποσοστό της επιστροφής που εφαρμόζεται στα μείγματα που υπάγονται στα κεφάλαια 2, 10 ή 11 της συνδυασμένης ονοματολογίας είναι, εκείνο που εφαρμόζεται:

α) για τα μείγματα των οποίων ένα από τα συστατικά αντιπροσωπεύει τουλάχιστον 90 % του βάρους στο συστατικό αυτό·

β) όσον αφορά τα άλλα μείγματα, στο συστατικό για το οποίο εφαρμόζεται το χαμηλότερο ποσοστό επιστροφής. Στην περίπτωση που ένα ή περισσότερα συστατικά των μειγμάτων αυτών δεν επωφελούνται επιστροφής, δεν χορηγείται καμία επιστροφή για τα μείγματα αυτά.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται στα μείγματα για τα οποία προβλέπεται ειδικός κανόνας υπολογισμού.

Άρθρο 10

1. Όταν η χορήγηση της επιστροφής εξαρτάται από την κοινοτική καταγωγή του προϊόντος, ο εξαγωγέας υποχρεού-

ται να τη δηλώσει σύμφωνα με τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 766/68 ο εξαγωγέας υποχρεούται να δηλώσει ότι η ζάχαρη ανταποκρίνεται σε μία των προϋποθέσεων που προβλέπονται σ' αυτό τον κανονισμό και να την προσδιορίσει επακριβώς.

Για την εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 326/71, ο εξαγωγέας υποχρεούται να δηλώσει ότι ο καπνός προέρχεται από τη συγκομιδή για την οποία ζητείται η επιστροφή.

3. Οι δηλώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 επαληθεύονται υπό τις ίδιες προϋποθέσεις όπως και τα λοιπά στοιχεία της διασάφησης εξαγωγής.

Άρθρο 11

Η επιστροφή μπορεί να μη χορηγηθεί όταν το ποσό της, ανά αίτηση που καλύπτει μία ή περισσότερες διασαφήσεις εξαγωγής, είναι κατώτερο ή ίσο με 25 ECU.

Άρθρο 12

Οι διατάξεις οι σχετικές με τον προκαθορισμό του ποσοστού των επιστροφών και με τις προσαρμογές που πρέπει να γίνουν στο ποσοστό της επιστροφής εφαρμόζονται μόνο στα προϊόντα για τα οποία έχει προσδιορισθεί ποσοστό επιστροφής εκφραζόμενο με έναν αριθμό ίσο ή ανώτερο του μηδενός.

Άρθρο 13

Καμία επιστροφή δεν χορηγείται όταν τα προϊόντα δεν είναι ποιότητας υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη και, αν τα προϊόντα αυτά προορίζονται για ανθρώπινη διατροφή, όταν η χρησιμοποίησή τους γι' αυτόν το σκοπό αποκλείεται ή μειώνεται αισθητά λόγω των χαρακτηριστικών ή της καταστάσεώς τους.

Άρθρο 14

1. Καμία επιστροφή δεν χορηγείται για τις εξαγωγές που γίνονται αντικείμενο εισφορών κατά την εξαγωγή ή φορολογικής επιβαρύνσεως κατά την εξαγωγή, εκ των προκαθορισμένων ή προσδιοριζομένων στα πλαίσια διαγωνισμού.

2. Όταν, για ένα σύνθετο προϊόν μια εισφορά κατά την εξαγωγή ή μια φορολογική επιβάρυνση κατά την εξαγωγή προκαθορίζονται βάσει ενός ή περισσοτέρων των συστατικών τους, καμία επιστροφή δεν χορηγείται για αυτό ή αυτά τα συστατικά.

Άρθρο 15

Καμία επιστροφή δεν χορηγείται για τα προϊόντα που πωλούνται ή διανέμονται επί των πλοίων και τα οποία, εν συνεχεία, είναι δυνατόν να επανεισαχθούν στην Κοινότητα βάσει των ατελειών που προκύπτουν από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου [1].

Τμήμα 2

Διαφοροποιημένη επιστροφή

Άρθρο 16

1. Στις περιπτώσεις διαφοροποίησης του ποσοστού της επιστροφής ανάλογα με τον προορισμό, η καταβολή της επιστροφής υπόκειται σε συμπληρωματικές προϋποθέσεις που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 18.

2. Όταν ένα μόνο ποσοστό επιστροφής εφαρμόζεται για όλους τους προορισμούς την ημέρα του προκαθορισμού της επιστροφής και εφόσον υφίσταται ρήτρα υποχρεωτικού προορισμού, η κατάσταση αυτή θεωρείται ως διαφοροποίηση του ποσοστού ανάλογα με τον προορισμό εάν το ποσοστό της επιστροφής που ισχύει την ημέρα της αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής είναι κατώτερο από το ποσοστό που προκαθορίστηκε, προσαρμοσμένο, κατά περίπτωση, στην ημερομηνία της εν λόγω αποδοχής.

Άρθρο 17

1. Το προϊόν πρέπει να έχει εισαχθεί ως έχει στην τρίτη χώρα ή σε μία από τις τρίτες χώρες για την οποία προβλέπεται η επιστροφή, μέσα στους δώδεκα μήνες που έπονται της ημερομηνίας αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής· ωστόσο, μπορούν να παραχωρηθούν συμπληρωματικές προθεσμίες υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 47.

2. Θεωρούνται ότι έχουν εισαχθεί ως έχουν τα προϊόντα για τα οποία δεν αναφέρεται σε κανένα έγγραφο ότι έγινε μεταποίηση.

Εντούτοις:

— οι εργασίες που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της διατήρησης των προϊόντων ως έχουν και αναφέρονται στο άρθρο 28 παράγραφος 4 μπορούν να πραγματοποιηθούν αν, στον κατάλογο των επιστροφών, το προϊόν που έχει εισαχθεί στην τρίτη χώρα δεν υπάγεται σε άλλη διάκριση της ονοματολογίας που χρησιμοποιείται για τις επιστροφές, για την οποία είχε καθοριστεί διαφορετικό ποσοστό επιστροφής από εκείνο που είχε καθοριστεί για το προϊόν που έχει εξαχθεί,

— ένα προϊόν θεωρείται ότι έχει εισαχθεί ως έχει όταν είχε μεταποιηθεί πριν από την εισαγωγή του, υπό τον όρο ότι

[1] ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 1.

η μεταποίηση έγινε στην τρίτη χώρα στην οποία εισήχθησαν όλα τα προϊόντα που προκύπτουν από τη μεταποίηση αυτή.

3. Το προϊόν θεωρείται ότι έχει εισαχθεί όταν διεκπεραιωθούν οι τελωνειακές διατυπώσεις για τη θέση του προς κατανάλωση στις τρίτες χώρες.

Άρθρο 18

1. Η απόδειξη της διεκπεραίωσης των τελωνειακών διατυπώσεων για τη διάθεση σε κατανάλωση παρέχεται με την προσκόμιση:

α) του τελωνειακού εγγράφου ή αντιγράφου ή φωτοαντιγράφου του· το αντίγραφο ή φωτοαντίγραφο αυτό πρέπει να έχει επικυρωθεί είτε από την αρχή που θεώρησε το πρωτότυπο, είτε από τις επίσημες αρχές της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας ή τις επίσημες αρχές ενός κράτους μέλους, ή

β) του «πιστοποιητικού εκτελωνισμού», που συντάσσεται σε έντυπο σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος ΙΙ· το έντυπο αυτό πρέπει να συμπληρώνεται σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας και σε μία γλώσσα που χρησιμοποιείται στην ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα, ή

γ) κάθε άλλου εγγράφου θεωρημένου από τις τελωνειακές υπηρεσίες της ενδιαφερομένης τρίτης χώρας, το οποίο περιέχει αναγνώριση των προϊόντων και δείχνει ότι τα προϊόντα διατέθηκαν σε κατανάλωση στην εν λόγω τρίτη χώρα.

2. Εντούτοις, εάν κανένα από τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν είναι δυνατό να προσκομισθεί λόγω συνθηκών που είναι ανεξάρτητες από τη θέληση του εξαγωγέα ή εάν τα έγγραφα αυτά θεωρηθούν ανεπαρκή, η απόδειξη της πραγματοποιήσεως των τελωνειακών διατυπώσεων για τη διάθεση σε κατανάλωση μπορεί να θεωρηθεί ότι παρέχεται με την προσκόμιση ενός ή περισσοτέρων από τα ακόλουθα έγγραφα:

α) αντίγραφο του εγγράφου εκφορτώσεως που έχει εκδοθεί ή θεωρηθεί στην τρίτη χώρα ή σε μία από τις τρίτες χώρες για τις οποίες προβλέπεται η επιστροφή·

β) βεβαίωση εκφόρτωσης που εκδίδεται από επίσημη υπηρεσία ενός από τα κράτη μέλη όπου είναι εγκατεστημένη ή είναι αρμόδια για τη χώρα προορισμού, η οποία πιστοποιεί, επιπλέον, ότι το προϊόν εγκατέλειψε τη λιμενική ζώνη ή ότι, απ' όσα γνωρίζει, το προϊόν δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαδοχικής φόρτωσης προκειμένου να επανεξαχθεί·

γ) βεβαίωση εκφόρτωσης που καταρτίζεται από διεθνώς ειδικευμένη εταιρεία σε θέματα ελέγχου και εποπτείας και αναγνωρισμένης από το κράτος μέλος όπου έχει γίνει δεκτή η διασάφηση εξαγωγής, η οποία πιστοποιεί, επιπλέον, ότι το προϊόν εγκατέλειψε τη λιμενική ζώνη ή ότι, απ' όσα γνωρίζει, το προϊόν δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαδοχικής φόρτωσης προκειμένου να επανεξαχθεί·

δ) τραπεζικό έγγραφο που εκδίδεται από αναγνωρισμένους μεσάζοντες εγκατεστημένους στην Κοινότητα, το οποίο πιστοποιεί ότι, όταν πρόκειται για τις τρίτες χώρες που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ, η καταβολή του ποσού που αντιστοιχεί στη σχετική εξαγωγή έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του εξαγωγέα που ανοίγεται σ' αυτούς·

ε) βεβαίωση ανάληψης του εκδίδεται από έναν επίσημο οργανισμό της συγκεκριμένης τρίτης χώρας σε περίπτωση αγοράς από τη χώρα αυτή ή από επίσημο οργανισμό της ή σε περίπτωση επισιστικής βοήθειας·

στ) βεβαίωση ανάληψης που εκδίδεται από διεθνή οργανισμό στην περίπτωση επισιτιστικής βοήθειας·

ζ) βεβαίωση ανάληψης που εκδίδεται από οργανισμό τρίτης χώρας, του οποίου οι διαγωνισμοί μπορούν να γίνουν δεκτοί για την εφαρμογή του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3183/80 της Επιτροπής [1] στην περίπτωση αγοράς από αυτόν τον οργανισμό.

3. Επιπλέον, ο εξαγωγέας υποχρεούται να προσκομίσει σε όλες τις περιπτώσεις αντίγραφο ή φωτοαντίγραφο του εγγράφου μεταφοράς.

4. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ και στα αντίστοιχα άρθρα των άλλων κανονισμών περί κοινής οργανώσεως αγοράς, μπορεί να προβλέψει, σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις που πρέπει να προσδιοριστούν, ότι η απόδειξη εισαγωγής που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 θεωρείται ότι παρέχεται μέσω ειδικού εγγράφου ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο.

Άρθρο 19

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν τον εξαγωγέα από την υποχρέωση προσκόμισης των αποδείξεων που προβλέπονται στο άρθρο 18 πλην του πιστοποιητικού μεταφοράς, στην περίπτωση εργασίας που παρουσιάζει επαρκείς εγγυήσεις όσον αφορά την άφιξη στον προορισμό των προϊόντων που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διασάφησης εξαγωγής και δίδουν το δικαίωμα για επιστροφή ποσού μικρότερου ή ίσου από:

α) 1 000 ECU για τα προϊόντα που υπάγονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ·

β) 1 000 ECU για προϊόντα εκτός εκείνων που αναφέρονται στο στοιχείο α) εάν η τρίτη χώρα προορισμού είναι ευρωπαϊκή τρίτη χώρα·

γ) 5 000 ECU για τα προϊόντα εκτός εκείνων που αναφέρονται στο στοιχείο α) εάν η τρίτη χώρα προορισμού είναι μη ευρωπαϊκή τρίτη χώρα.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, δεν λαμβάνονται υπόψη, ενδεχομένως, το νομισματικό εξισωτικό ποσό συμπεριλαμβανομένου του νομισματικού συντελεστή, και το εξισωτικό ποσό προσχωρήσεως.

[1] ΕΕ αριθ. L 338 της 13. 12. 1980, σ. 1.

Άρθρο 20

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 16 και με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 5, το μέρος της επιστροφής πληρώνεται αμέσως μετά την προσκόμιση της αποδείξεως ότι το προϊόν έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

Όταν το ποσό που πρέπει να καταβληθεί δεν υπερβαίνει τα 1 000 ECU, το κράτος μέλος μπορεί να αναβάλει την πληρωμή του ποσού αυτού μέχρι την καταβολή του συνολικού ποσού της εν λόγω επιστροφής, εκτός από την περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος εξαγωγέας δηλώσει ότι δεν πρόκειται να ζητήσει την πληρωμή συμπληρωματικού ποσού για την εργασία αυτή.

2. Το μέρος της επιστροφής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται:

α) σε περίπτωση εξαγωγής χωρίς προκαθορισμό της επιστροφής:

με βάση το χαμηλότερο ποσοστό της επιστροφής που εφαρμόζεται κατά την ημερομηνία της αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής υπό τον όρο ότι για τα σχετικά προϊόντα το ποσοστό αυτό ισχύει για όλες τις τρίτες χώρες·

β) σε περίπτωση εξαγωγής με προκαθορισμό της επιστροφής χωρίς τη ρήτρα υποχρεωτικού προορισμού:

με βάση το χαμηλότερο ποσοστό της επιστροφής που εφαρμόζεται κατά την ημερομηνία της υποβολής της αίτησης πιστοποιητικού εξαγωγής ή προκαθορισμού υπό τον όρο ότι για τα σχετικά προϊόντα το ποσοστό ισχύει για όλες τις τρίτες χώρες· το ποσοστό αυτό προσαρμόζεται, κατά περίπτωση, κατά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής·

γ) σε περίπτωση εξαγωγής με εκ των προτέρων καθορισμό της επιστροφής, με ρήτρα υποχρεωτικού προορισμού,

— με βάση το ποσοστό της επιστροφής που υπολογίζεται σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στο στοιχείο α) διατάξεις, εάν αυτό το ποσοστό είναι κατώτερο εκείνου που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στο στοιχείο β),

— με βάση το ποσοστό της επιστροφής που υπολογίζεται σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στο στοιχείο α) διατάξεις, εάν αυτό το ποσοστό είναι κατώτερο εκείνου που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στο στοιχείο β),

υπό τον όρο ότι για τα σχετικά προϊόντα τα ποσοστά αυτά ισχύουν για όλες τις τρίτες χώρες κατά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής και κατά την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης πιστοποιητικού εξαγωγής ή προκαθορισμού.

3. Όταν ένα ποσοστό επιστροφής έχει προσδιορισθεί στα πλαίσια διαγωνισμού και ο διαγωνισμός αυτός περιλαμβάνει ρήτρα υποχρεωτικού προορισμού, ο μη καθορισμός περιοδικής επιστροφής ή ο πιθανός καθορισμός περιοδικής επιστροφής γι' αυτόν τον υποχρεωτικό προορισμό, κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης πιστοποιητικού και κατά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής, δεν λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό του χαμηλότερου ποσοστού της επιστροφής.

Άρθρο 21

1. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε περίπτωση που ένα προϊόν εξάγεται με την παρουσίαση πιστοποιητικού εξαγωγής ή προκαθορισμού με ρήτρα υποχρεωτικού προορισμού.

2. Όταν το προϊόν δεν έχει φθάσει στον προορισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καταβάλλεται μόνο το μέρος της επιστροφής που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 20.

3. Όταν για ένα προϊόν, λόγω περιπτώσεως ανωτέρας βίας, αλλάζει ο προορισμός για τον οποίο το πιστοποιητικό έχει εκδοθεί, η επιστροφή καταβάλλεται κατόπιν αιτήσεως του εξαγωγέα εφόσον προσκομίσει την απόδειξη της περιπτώσεως ανωτέρας βίας και του πραγματικού προορισμού του προϊόντος· η απόδειξη του πραγματικού προορισμού παρέχεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 17 και 18.

4. Όταν, σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 3, η επιστροφή έχει προκαθοριστεί, η εφαρμοζόμενη επιστροφή υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη ότι ο εξαγωγέας είχε προκαθορίζει την επιστροφή για τον πραγματικό προορισμό, υπό τον όρο ότι:

— μια αίτηση προκαθορισμού της επιστροφής για τον πραγματικό προορισμό ήταν δυνατή κατά την ημερομηνία αίτησης προκαθορισμού της επιστροφής για τον υποχρεωτικό προορισμό, και

— το πιστοποιητικό που περιέχει προκαθορισμό της επιστροφής και που είχε εκδοθεί για το πραγματικό προορισμό ίσχυε κατά την ημερομηνία ολοκλήρωσης των τελωνειακών διατυπώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3183/80.

Σε περίπτωση που οι όροι οι οποίοι αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν πληρούνται, η εφαρμοζόμενη επιστροφή υπολογίζεται με βάση το ποσοστό που εφαρμόζεται για τον πραγματικό προορισμό κατά την ημερομηνία αποδοχής της δήλωσης εξαγωγής. Εάν, ωστόσο, η επιστροφή, υπολογιζομένη σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος εδαφίου, είναι μεγαλύτερη από την επιστροφή που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμόζεται η τελευταία.

5. Όταν ένα προϊόν εξάγεται με την κάλυψη πιστοποιητικού που εκδίδεται στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3183/80 και εφόσον η επιστροφή είναι διαφοροποιημένη ανάλογα με τον προορισμό, για να τύχει της προκαθορισμένης επιστροφής, ο εξαγωγέας πρέπει, εκτός από τις αποδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18, να προσκομίσει την απόδειξη ότι το προϊόν παραδόθηκε στην τρίτη χώρα εισαγωγής στον οργανισμό ο οποίος έχει προβλεφθεί από το διαγωνισμό αυτό, και τούτο στα πλαίσια του διαγωνισμού που αναφέρεται στο πιστοποιητικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΜΕΣΗΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

Άρθρο 22

1. Κατόπιν αιτήσεως του εξαγωγέα, τα κράτη μέλη προκαταβάλλουν ολόκληρο ή μέρος του ποσού της επιστροφής, αφού γίνει αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής, υπό τον όρο ότι συστήνεται εγγύηση της οποίας το ποσό είναι ίσο με το ποσό της προκαταβολής αυτής προσαυξημένο κατά 15 %.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίζουν τους όρους υπό τους οποίους είναι δυνατό να ζητηθεί η προκαταβολή μέρους της επιστροφής.

2. Το ποσό της προκαταβολής υπολογίζεται λαμβανομένου υπόψη του ποσοστού της επιστροφής που εφαρμόζεται για τον δηλωθέντα προορισμό και, κατά περίπτωση, διορθώνεται σύμφωνα με τα νομισματικά εξισωτικά ποσά, τα εξισωτικά ποσά προσχωρήσεως και τα άλλα ποσά που προβλέπονται από την κοινοτική ρύθμιση.

Άρθρο 23

1. Όταν το προκαταβαλλόμενο ποσό είναι ανώτερο από το ποσό που οφείλεται πραγματικά για την εξαγωγή ή για ισοδύναμη εξαγωγή, ο εξαγωγέας αποδίδει τη διαφορά μεταξύ αυτών των δύο ποσών προσαυξημένη κατά 15 %.

Ωστόσο, όταν, λόγω ανωτέρας βίας:

— δεν είναι δυνατόν να προσκομιστούν οι αποδείξεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό ώστε να χορηγηθεί η επιστροφή, ή

— το προϊόν φθάνει σε διαφορετικό προορισμό από εκείνον για τον οποίο έχει υπολογιστεί η προκαταβολή,

η αύξηση κατά 15 % δεν εισπράττεται.

2. Θεωρείται ως ισοδύναμη εξαγωγή, η εξαγωγή που ακολουθεί επανεισαγωγή, στο πλαίσιο του καθεστώτος επιστροφής ισοδύναμων προϊόντων που υπάγονται στην ίδια διάκριση της συνδυασμένης ονοματολογίας, εφόσον πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3183/80.

Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται μόνο όταν το καθεστώς των επιστροφών χρησιμοποιήθηκε στο κράτος μέλος στο οποίο έγινε αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής της πρώτης εξαγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ Ή ΑΠΟΘΕΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ — ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΟΚ) αριθ. 565/80

Άρθρο 24

1. Στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80, τα αρνητικά νομισματικά εξισωτικά ποσά δεν λαμβάνονται υπόψη όταν πρόκειται να αποφασισθεί αν έχει καθοριστεί επιστροφή ίση ή ανώτερη του μηδενός.

2. Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80 εφαρμόζονται στα θετικά νομισματικά εξισωτικά ποσά, όταν χορηγούνται επιπλέον της επιστροφής.

Άρθρο 25

1. Εφόσον ο εξαγωγέας δηλώνει την πρόθεσή του να εξαγάγει τα προϊόντα ή εμπορεύματα μετά από μεταποίηση ή αποθεματοποίηση και να επωφεληθεί επιστροφής κατ' εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρονται στα άρθρα 4 ή 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80, η υπαγωγή στις διατάξεις αυτές εξαρτάται από την υποβολή στις τελωνειακές αρχές της δηλώσεως, που καλείται στο εξής «δήλωση πληρωμής».

Τα κράτη μέλη μπορούν να δώσουν άλλη ονομασία στη δήλωση πληρωμής.

2. Η δήλωση πληρωμής περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία για τον καθορισμό της επιστροφής και, κατά περίπτωση, του νομισματικού εξισωτικού ποσού για τα προς εξαγωγή προϊόντα ή εμπορεύματα, ιδίως:

α) την ονομασία των προϊόντων ή εμπορευμάτων σύμφωνα με τις ονοματολογίες που χρησιμοποιούνται για τις επιστροφές και τα νομισματικά εξισωτικά ποσά·

β) την καθαρή μάζα των προϊόντων ή εμπορευμάτων ή, κατά περίπτωση, την ποσότητα εκφρασμένη στη μονάδα μετρήσεως που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της επιστροφής ή του νομισματικού εξισωτικού ποσού·

γ) εφόσον είναι αναγκαίο για τον υπολογισμό της επιστροφής ή του νομισματικού εξισωτικού ποσού, τη σύνθεση των εν λογω προϊόντων ή εμπορευμάτων, ή μια αναφορά σ' αυτή τη σύνθεση.

Επιπλέον, όταν τα προϊόντα βάσεως πρέπει να μεταποιηθούν, η δήλωση πληρωμής περιλαμβάνει,

— την ονομασία των προϊόντων βάσεως,

— την ποσότητα των προϊόντων βάσεως,

— το ποσοστό αποδόσεως ή παρόμοιες πληροφορίες.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, μια προσωρινή περιγραφή των εμπορευμάτων που μπορούν να παραχθούν από προϊόντα βάσεως μπορεί, όταν οι περιστάσεις το δικαιολογούν και κατόπιν αιτήσεως του εξαγωγέα, να αναφέρεται στη δήλωση πληρωμής. Σ' αυτή την περίπτωση, ο εξαγωγέας δηλώνει στις αρμόδιες αρχές την περιγραφή του τελικού είδους όταν η μεταποίηση έχει πραγματοποιηθεί.

4. Η δήλωση πληρωμής πρέπει επίσης να αναφέρει τη χρήση ή τον προορισμό των προϊόντων ή εμπορευμάτων,

α) όταν ο εξαγωγέας ζητά την πληρωμή ποσού ίσου με την επιστροφή που μπορεί να εφαρμοσθεί για τη χρήση ή τον προορισμό που προβλέπεται για τα προϊόντα ή εμπορεύματα·

β) όταν η χρήση ή ο προορισμός είναι αναγκαίος για τον καθορισμό της περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας τα προϊόντα ή εμπορεύματα μπορούν να παραμένουν υπό τελωνειακό έλεγχο για να μεταποιηθούν ή υπό το τελωνειακό καθεστώς αποταμιεύσεως ή ελεύθερης ζώνης.

5. Η χρησιμοποίηση ή ο προορισμός δηλώνεται,

— είτε με την ειδική χρησιμοποίηση ή με τη χώρα ειδικού προορισμού,

— είτε με την ομάδα των χωρών προορισμού, για την οποία εφαρμόζεται το ίδιο ποσοστό επιστροφής.

Άρθρο 26

1. Κατά την αποδοχή της δηλώσεως πληρωμής, τα προϊόντα ή εμπορεύματα τίθενται υπό τελωνειακό έλεγχο μέχρις ότου εγκαταλείψουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας και φθάσουν στον προβλεπόμενο προορισμό.

2. Η ημερομηνία αποδοχής της δηλώσεως πληρωμής προσδιορίζει:

α) το ποσοστό της επιστροφής και του εφαρμοζόμενου νομισματικού εξισωτικού ποσού, αν δεν υπήρχε προκαθορισμός·

β) τις προσαρμογές που πρέπει να γίνουν στο ποσοστό της επιστροφής ή του νομισματικού εξισωτικού ποσού, αν υπήρχε προκαθορισμός.

Άρθρο 27

1. Όσον αφορά τα προϊόντα που μεταποιούνται ή τα εμπορεύματα που παράγονται από προϊόντα βάσεως, το αποτέλεσμα της εξετάσεως της δηλώσεως πληρωμής, σε συνδυασμό ή όχι με την εξέταση των προϊόντων βάσεως, χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της επιστροφής και του νομισματικού εξισωτικού ποσού.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει μεταγενέστερο έλεγχο από τις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, ούτε τις συνέπειες που μπορούν να προκύψουν κατά την εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων.

3. Τα προϊόντα βάσεως πρέπει να αποτελούν το σύνολο ή μέρος των προϊόντων που μεταποιούνται ή των εμπορευμάτων που εξάγονται. Ωστόσο, τα προϊόντα βάσεως μπορούν, εάν οι αρμόδιες αρχές το επιτρέπουν, να αντικαθίστανται από ισοδύναμα προϊόντα, που υπάγονται στην ίδια διάκριση του κοινού δασμολογίου, παρουσιάζουν την ίδια εμπορική ποιότητα, διαθέτουν ίδια τεχνικά χαρακτηριστικά και ανταποκρίνονται στους όρους που απαιτούνται για τη χορήγηση της επιστροφής κατά την εξαγωγή.

4. Το καθεστώς της ισοδυναμίας δεν εφαρμόζεται στα προϊόντα που προέρχονται από την παρέμβαση και προορίζονται να εξαχθούν υπό το σύστημα του ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1687/76.

5. Η προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας τα προϊόντα βάσεως μπορούν να παραμένουν υπό τελωνειακό έλεγχο ενόψει της μεταποιήσεώς τους είναι έξι μήνες από την ημέρα αποδοχής της δηλώσεως πληρωμής.

Εντούτοις, αν η εξαγωγή υπόκειται στην παρουσίαση πιστοποιητικού εξαγωγής ή όταν προσκομίζεται πιστοποιητικό προκαθορισμού, η προθεσμία είναι ίση με τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού που υπολείπεται.

Στις περιπτώσεις που η ενέργεια πραγματοποιείται με την προσκόμιση πιστοποιητικού του οποίου η διάρκεια ισχύος που υπολείπεται είναι:

— κατώτερη των τριών μηνών, η προθεσμία παρατείνεται μέχρι τρεις μήνες,

— ανώτερη του ενός έτους, η προθεσμία περιορίζεται σε ένα έτος.

Άρθρο 28

1. Όσον αφορά τα προϊόντα ή εμπορεύματα προς εξαγωγή μετά τη θέση τους υπό το τελωνειακό καθεστώς αποταμιεύσεως ή ελεύθερης ζώνης, το αποτέλεσμα της εξετάσεως της δηλώσεως πληρωμής και των προϊόντων ή εμπορευμάτων χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της επιστροφής και του νομισματικού εξισωτικού ποσού.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει μεταγενέστερο έλεγχο από τις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, ούτε τις συνέπειες που μπορούν να προκύψουν κατά την εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων.

3. Οι απώλειες βάρους που επέρχονται κατά τη διάρκεια της παραμονής στην αποθήκη του τελωνείου ή σε ελεύθερη ζώνη και οφείλονται στη φυσική μείωση του βάρους των προϊόντων ή των εμπορευμάτων δεν δικαιολογούν την κατάπτωση της εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 33. Οι ζημίες που υφίστανται τα προϊόντα ή εμπορεύματα δεν θεωρούνται σαν φυσικές ελαττώσεις της μάζας.

4. Τα προϊόντα ή εμπορεύματα που τίθενται υπό το τελωνειακό καθεστώς αποταμιεύσεως ή ελεύθερης ζώνης μπορούν να αποτελέσουν, υπό όρους που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές, αντικείμενο των ακόλουθων εργασιών:

α) καταγραφής·

β) επίθεσης επί των προϊόντων ή εμπορευμάτων ή των συσκευασιών τους σημάτων, σφραγίδων, ετικετών ή άλλων παρόμοιων διακριτικών σημάτων, υπό τον όρο ότι η εν λόγω ενέργεια δεν ενδέχεται να προσδώσει στα προϊόντα ή εμπορεύματα μια εμφανή καταγωγή διαφορετική από την πραγματική τους καταγωγή·

γ) τροποποίησης των σημάτων και των αριθμών των κιβωτίων, υπό τον όρο ότι η τροποποίηση αυτή δεν ενδέχεται να προσδώσει στα προϊόντα ή εμπορεύματα μια εμφανή καταγωγή διαφορετική από την πραγματική τους καταγωγή·

δ) συσκευασίας, αποσυσκευασίας, αλλαγής της συσκευασίας, επισκευής της συσκευασίας·

ε) αερισμού·

στ) απλής ψύξης·

ζ) κατάψυξης.

Η επιστροφή και το νομισματικό εξισωτικό ποσό που εφαρμόζονται στα προϊόντα ή εμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο των εν λόγω εργασιών καθορίζονται ανάλογα με την ποσότητα, τη φύση και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των εμπορευμάτων που υπάρχουν κατά την ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της επιστροφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26.

5. Η προθεσμία, κατά τη διάρκεια της οποίας τα προϊόντα ή εμπορεύματα μπορούν να παραμένουν υπό τελωνειακό καθεστώς αποταμιεύσεως ή ελεύθερης ζώνης, είναι έξι μήνες από την ημέρα της αποδοχής της δηλώσεως πληρωμής.

6. Τα προϊόντα ή εμπορεύματα μπορούν να τεθούν υπό το τελωνειακό καθεστώς αποταμιεύσεως ή ελεύθερης ζώνης σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος αποδοχής της δήλωσης πληρωμής.

Στην περίπτωση αυτή, η απόδειξη ότι τα προϊόντα εγκατέλειψαν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή ότι έφθασαν στον προβλεπόμενο προορισμό παρέχεται με την προσκόμιση του αντιτύπου ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2823/87.

α) Ο χώρος 104 του αντιτύπου ελέγχου συμπληρώνεται κάτω από τη στήλη «διάφορα» με μία από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— Pago anticipado de la restitución — Reglamento (CEE) nº 3665/87, apartado sexto del artículo 28. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el ..... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5)

— Forudbetaling af restitutionen — Artikel 28, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3665/87. Udførselsangivelsen skal indgives senest den ..... (dato fastsat efter den i stk. 5 omhandlede frist)

— Vorfinanzierung der Erstattung — Artikel 28 Absatz 6 der Verordnung (EWG) Nr. 3665/87. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens ..... vorzulegen (durch die Frist gemäß Absatz 5 festgelegter Schlußtermin)

— Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87, άρθρο 28 παράγραφος 6. Η διασάφηση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι ..... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 5)

— Payment in advance of the refund — Regulation (EEC) No 3665/87, Article 28 (6). Export declaration to be lodged by ..... (deadline set by the time limit referred to in paragraph 5)

— Paiement à l'avance de la restitution — Règlement (CEE) n° 3665/87 article 28 paragraphe 6. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le ..... (date limite fixée par le délai visé au paragraphe 5)

— Pagamento anticipato della restituzione — regolamento (CEE) n. 3665/87, articolo 28, paragrafo 6. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il ..... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5)

— Betaling vooraf van de restitutie — Verordening (EEG) nr. 3665/87, artikel 28, lid 6. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op ..... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in lid 5 bedoelde termijn)

— Pagamento antecipado da restituição — Regulamento (CEE) nº 3665/87, artigo 28º, nº 6. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em ..... (data limite fixada pelo prazo referido no nº 5).

β) Το κράτος μέλος αποθήκευσης φυλάσσει το αντίτυπο ελέγχου T 5 και συμπληρώνει το χώρο «έλεγχος της χρησιμοποιήσεως ή/και του προορισμού» στο πίσω μέρος αυτού του αντιτύπου ελέγχου αναφέροντας στη στήλη «παρατηρήσεις» μία από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— La fecha de aceptación de la declaración de exportación.

— La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente

— (datoen for antagelsen af udførselsangivelsen: .....)

— (datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: .....)

— Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: .....

— Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung: .....

— την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής,

— την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό

— the date of acceptance of the export declaration,

— the date of removal from the customs territory or arrival at destination

— (la date d'acceptation de la déclaration d'exportation: .....)

— (la date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination: .....)

— (la data di accettazione della dichiarazione d'esportazione .....)

— (la data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione .....)

— de datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: .....

— de datum waarop de produkten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: .....

— Data de aceitação da declaração de exportação .....

— Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino .....

γ) Όταν, μετά την αποθήκευση, τα προϊόντα ή εμπορεύματα διασχίζουν το έδαφος άλλου κράτους μέλους για να εξαχθούν ή για να φθάσουν στον προβλεπόμενο προορισμό, το πρώτο τελωνείο προορισμού ενεργεί ως τελωνείο αναχώρησης και συντάσσει ή φροντίζει για τη σύνταξη υπό την ευθύνη του ενός ή περισσοτέρων νέων αντιτύπων ελέγχου.

Ο χώρος 104 του ή των νέων αντιτύπων ελέγχου συμπληρώνεται ανάλογα. Εξάλλου, στο χώρο 106 αναφέρονται ο αριθμός του αρχικού αντιτύπου ελέγχου, το όνομα του τελωνείου που εξέδωσε το εν λόγω αντίτυπο και η ημερομηνία έκδοσης.

Σε περίπτωση που η συμπλήρωση του χώρου «έλεγχος της χρησιμοποιήσεως ή/και του προορισμού» του αντιτύπου ελέγχου εξαρτάται από πληροφορίες που προέρχονται από αντίτυπα ελέγχου που έχουν λάβει τελωνειακές αρχές άλλων κρατών μελών ή από δημόσια έγγραφα που έχουν λάβει άλλες εθνικές αρχές, το τελωνείο προορισμού που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αναφέρει κάτω από την ένδειξη «παρατηρήσεις» τον ή τους αριθμούς των αντιτύπων ελέγχου ή των σχετικών κρατικών εγγράφων.

Σε περίπτωση που μόνο ένα μέρος των προϊόντων που αναφέρονται στο αντίτυπο ελέγχου πληροί τους απαιτούμενους όρους, το τελωνείο προορισμού αναφέρει στο χώρο «έλεγχος της χρησιμοποιήσεως ή/και του προορισμού» του αντιτύπου ελέγχου την ποσότητα των προϊόντων που πληρούν τους όρους αυτούς.

Άρθρο 29

1. Το ποσό προς πληρωμή πριν από την εξαγωγή καταβάλλεται από το κράτος μέλος στο οποίο η δήλωση πληρωμής έγινε δεκτή.

2. Το ποσό καταβάλλεται μόνο μετά από γραπτή αίτηση του εξαγωγέα. Τα κράτη μέλη μπορούν να συντάξουν ειδικό έντυπο προς χρήση για το σκοπό αυτό.

3. Το ποσό υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη το συντελεστή της επιστροφής που μπορεί να εφαρμοσθεί για τη χρήση ή για τον προορισμό εφόσον δηλώνεται. Στις άλλες περιπτώσεις, εφαρμόζεται ο χαμηλότερος συντελεστής επιστροφής.

Ο εφαρμοζόμενος συντελεστής, ελαττωμένος ή αυξημένος, ανάλογα με την περίπτωση, κατά τα εξισωτικά ποσά προσχωρήσεως, πολλαπλασιάζεται με το συντελεστή που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3153/85 της Επιτροπής [1].

4. Το ποσό που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 ελαττώνεται ή αυξάνεται, ανάλογα με την περίπτωση, κατά τα νομισματικά εξισωτικά ποσά που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο γίνεται δεκτή η δήλωση πληρωμής.

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 25 παράγραφος 3, η μείωση ή η αύξηση πραγματοποιείται χρησιμοποιώντας:

— το εν λόγω ανώτατο νομισματικό εξισωτικό ποσό όταν πρόκειται για ελάττωση, και

— το χαμηλότερο ποσό όταν πρόκειται για αύξηση.

Τα προσωρινά αυτά ποσά προσαρμόζονται κατά τρόπο ανάλογο όταν γίνουν γνωστά τα οριστικά ποσά.

Άρθρο 30

1. Η διασάφηση εξαγωγής κατατίθεται το αργότερο την τελευταία ημέρα της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 5 και στο άρθρο 28 παράγραφος 5, στο κράτος μέλος στο οποίο η δήλωση πληρωμής έγινε δεκτή ή, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 28 παράγραφος 6, στο κράτος μέλος αποθήκευσης.

2. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και οι Κάτω Χώρες θεωρούνται σαν ενιαίο κράτος μέλος για την εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80.

Άρθρο 31

1. Συστήνεται εγγύηση, πριν από την αποδοχή της δηλώσεως πληρωμής, ίση με το ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 3 και στην οποία προστίθεται ενδεχομένως το θετικό νομισματικό εξισωτικό ποσό, καθώς και προσαύξηση 20 % του ποσού που προκύπτει κατ' αυτόν τον τρόπο. Η προσαύξηση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 3 ECU ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού βάρους.

[1] ΕΕ αριθ. L 310 της 21. 11. 1985, σ. 4.

2. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν αρνητικά νομισματικά εξισωτικά ποσά μπορούν να υπολογίζουν τις εγγυήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 βάσει του ποσού της επιστροφής που υπολογίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 29 παράγραφος 3 ελαττωμένης κατά το αρνητικό νομισματικό εξισωτικό ποσό, υπό τον όρο ότι η είσπραξη του οφειλόμενου νομισματικού εξισωτικού ποσού εξασφαλίζεται με μια εθνική διοικητική διαδικασία όταν δεν υπάρχει δικαίωμα για επιστροφή ή όταν η επιστροφή που οφείλεται είναι κατώτερη του νομισματικού εξισωτικού ποσού.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν η εγγύηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 να συστήνεται μετά την αποδοχή της δηλώσεως πληρωμής, υπό τον όρο ότι οι εθνικές διατάξεις:

— υποχρεώνουν τον εξαγωγέα να συστήσει την εγγύηση σε προθεσμία το πολύ τριάντα ημερών μετά την εν λόγω αποδοχή και πριν από την πληρωμή της προκαταβολής,

— εξασφαλίζουν την πληρωμή ενός ποσού ίσου με την προσαύξηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, αν η εγγύηση δεν έχει συσταθεί μέσα στις προθεσμίες, εκτός περιπτώσεως ανωτέρας βίας· ωστόσο, μπορεί να δοθεί στον δηλούντα επιπλέον προθεσμία, εφόσον αυτός επέδειξε την απαιτούμενη επιμέλεια.

Άρθρο 32

1. Σε εξήντα ημέρες από την ημέρα που τα προϊόντα ή εμπορεύματα έπαυσαν να υπόκεινται στο καθεστώς που προβλέπεται στα άρθρα 4 ή 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80, πρέπει:

— να εγκαταλείψουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ως έχουν, ή

— στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, να έχουν φθάσει στον προορισμό τους ως έχουν.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφοι 3 και 4 και του άρθρου 7 εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 33

1. Όταν η απόδειξη του δικαιώματος για την επιστροφή ή/και για νομισματικό εξισωτικό ποσό έχει προσκομισθεί για τα προϊόντα ή εμπορεύματα που μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, το εν λόγω ποσό γίνεται αντικείμενο συμψηφισμού με το ποσό που προκαταβάλλεται. Όταν το ποσό που οφείλεται για την ποσότητα που εξάγεται είναι ανώτερο από εκείνο που προπληρώνεται, η διαφορά καταβάλλεται στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

2. Η αποδέσμευση του συνόλου της εγγυήσεως υπόκειται στην προσαγωγή της αποδείξεως ότι:

α) τηρήθηκαν οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 7, στο άρθρο 28 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1·

β) τα εν λόγω προϊόντα παρέχουν δικαίωμα σε ποσό επιστροφής ίσο ή ανώτερο από το ποσό που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 3.

3. Εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) Εφόσον δεν έχουν τηρηθεί οι προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 27 παράγραφος 5, στο άρθρο 28 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1,

i) η επιστροφή μειώνεται καταρχήν κατά 15 %. Η υπόλοιπη επιστροφή, που στο εξής καλείται «μειωμένη επιστροφή», μειώνεται εξάλλου ως εξής:

ii) μια ημέρα υπέρβασης της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 5 και στο άρθρο 28 παράγραφος 5 συνεπάγεται τη μείωση κατά 2 % της μειωμένης επιστροφής, και

iii) μία ημέρα υπέρβασης της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 συνεπάγεται τη μείωση κατά 5 % της μειωμένης επιστροφής.

Η εγγύηση που καταπίπτει είναι ίση προς:

— τη μείωση της επιστροφής σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, αυξημένη κατά 20 %.

Το υπόλοιπο μέρος της εγγύησης αποδεσμεύεται.

β) Εφόσον τα έγγραφα, που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 2 προσκομίζονται μέσα στους έξι μήνες που έπονται της προθεσμίας που προβλέπεται για την προσκόμισή τους και εφόσον έχουν τηρηθεί όλοι οι άλλοι όροι, το ποσό που επιστρέφεται είναι ίσο προς το 85 % του ποσού της εγγύησης.

γ) Εφόσον τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 2 προσκομίζονται μέσα στους έξι μήνες που έπονται της προθεσμίας που προβλέπεται για την προσκόμισή τους, και εφόσον δεν έχουν τηρηθεί οι προθεσμίες που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 5, στο άρθρο 28 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1, αποδίδεται το ακόλουθο ποσό:

— ένα ποσό ίσο προς το ποσό που θα είχε επιστραφεί σε περίπτωση εφαρμογής μόνο του στοιχείου β),

— μειωμένο κατά την εγγύηση που θα είχε καταπέσει σε περίπτωση εφαρμογής μόνο του στοιχείου α).

δ) Εφόσον:

— έχουν τηρηθεί οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 5, στο αρθρο 28 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1,

— το ποσό της επιστροφής είναι κατώτερο από το ποσό της επιστροφής που έχει προκαταβληθεί,

η εγγύηση που καταπίπτει είναι ίση προς τη διαφορά μεταξύ του ποσού που έχει προκαταβληθεί και του ποσού της πραγματικής επιστροφής, με τη διαφορά αυτή προσαυξημένη κατά 20 %.

ε) Εφόσον:

— δεν έχουν τηρηθεί οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 5, στο άρθρο 28 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1,

— το ποσό της επιστροφής είναι κατώτερο από το ποσό της επιστροφής που έχει προκαταβληθεί,

η εγγύηση που καταπίπτει είναι ίση προς:

— τη διαφορά μεταξύ του ποσού της επιστροφής που έχει προκαταβληθεί και του ποσού της πραγματικής επιστροφής, με τη διαφορά αυτή προσαυξημένη κατά 20 %,

— το ποσό αυτό προσαυξημένο κατά την εγγύηση που θα είχε καταπέσει σε περίπτωση εφαρμογής μόνο του στοιχείου α) στην πραγματική επιστροφή.

στ) Εφόσον:

— έχουν τηρηθεί οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 5, στο άρθρο 28 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1,

— το ποσό της επιστροφής είναι κατώτερο από το ποσό της επιστροφής που έχει προκαταβληθεί,

— τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 2 προσκομίστηκαν μέσα στους έξι μήνες που έπονται της προθεσμίας που προβλέπεται για την προσκόμισή τους,

το ποσό που πρέπει να αποδοθεί είναι ίσο προς:

— ένα ποσό ίσο προς το ποσό που θα είχε αποδοθεί σε περίπτωση εφαρμογής μόνο του στοιχείου β),

— ένα ποσό μειωμένο κατά τη διαφορά μεταξύ του ποσού που έχει προκαταβληθεί και του ποσού της πραγματικής επιστροφής, με τη διαφορά αυτή προσαυξημένη κατά 20 %.

ζ) Εφόσον:

— δεν έχουν τηρηθεί οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 5, στο άρθρο 28 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1,

— το ποσό της επιστροφής είναι κατώτερο από το ποσό της επιστροφής που έχει προκαταβληθεί,

— τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 2 προσκομίστηκαν μέσα στους έξι μήνες που έπονται της προθεσμίας που προβλέπεται για την προσκόμισή τους,

το ποσό που πρέπει να αποδοθεί είναι ίσο προς:

— ένα ποσό ίσο προς το ποσό που θα είχε αποδοθεί σε περίπτωση εφαρμογής μόνο του στοιχείου β),

— ένα ποσό μειωμένο κατά τη διαφορά μεταξύ του ποσού που έχει προκαταβληθεί και του ποσού της πραγματικής επιστροφής, με τη διαφορά αυτή προσαυξημένη κατά 20 %,

— ένα ποσό μειωμένο κατά την εγγύηση που θα είχε καταπέσει σε περίπτωση εφαρμογής μόνο του στοιχείου α) στην πραγματική επιστροφή.

4. Σε περίπτωση εφαρμογής της ελάχιστης προσαύξησης που προβλέπεται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 δεύτερη φράση, όλες οι αναφορές στο ποσοστό του 20 % που εμφαίνεται στην παράγραφο 3 αντικαθίστανται από το ποσοστό που αντιστοιχεί στη σχέση μεταξύ του ποσού της ελάχιστης προσαύξησης και του ποσού που έχει προκαταβληθεί.

5. Εφόσον, λόγω ανωτέρας βίας, το ποσό της επιστροφής είναι κατώτερο από το ποσό της επιστροφής που έχει προκαταβληθεί, η εγγύηση που καταπίπτει είναι ίση προς τη διαφορά μεταξύ:

— του ποσού της επιστροφής που έχει προκαταβληθεί, και

— του ποσού της επιστροφής που πράγματι οφείλεται.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης στις περιπτώσεις που το δικαίωμα στην επιστροφή αφορά ένα ποσό επιστροφής κατώτερο από το ποσό της επιστροφής που έχει προκαταβληθεί και όπου οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 5, στο άρθρο 28 παράγραφος 5 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1 δεν έχουν τηρηθεί λόγω ανωτέρας βίας.

6. Εφόσον προκύψει ότι τα προϊόντα ή εμπορεύματα:

— δεν εγκατέλειψαν το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο έχει γίνει δεκτή η δήλωση πληρωμής, η εγγύηση που καταπίπτει μειώνεται κατά το αρνητικό νομισματικό εξισωτικό ποσό προσαυξημένο κατά 20 %, εκτός εάν το κράτος μέλος εφαρμόζει τις διατάξεις του άρθρου 31 παράγραφος 2,

— εγκατέλειψαν το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο έχει γίνει δεκτή η δήλωση πληρωμής, η εγγύηση που καταπίπτει μειώνεται κατά το θετικό νομισματικό εξισωτικό ποσό προσαυξημένο κατά 20 %.

ΤΙΤΛΟΣ 3

ΑΛΛΟΙ ΤΥΠΟΙ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ ΕΞΟΜΟΙΟΥΜΕΝΟΙ ΜΕ ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΚΤΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ

Άρθρο 34

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εξομοιώνονται με εξαγωγές εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας:

α) η παράδοση, στην Κοινότητα, για τον εφοδιασμό:

— σκαφών που προορίζονται για τη θαλάσσια ναυσιπλοΐα,

— αεροσκαφών που εξυπηρετούν διεθνείς αερογραμμές, συμπεριλαμβανομένων των ενδοκοινοτικών γραμμών·

β) η παράδοση στους διεθνείς οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα·

γ) η παράδοση στις ένοπλες δυνάμεις που σταθμεύουν στο έδαφος ενός κράτους μέλους αλλά δεν υπάγονται στη σημαία του.

2. Εν τούτοις, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο στο μέτρο που τα προϊόντα του ίδιου είδους που εισάγονται από τρίτες χώρες με σκοπό αυτούς τους προορισμούς, απολαύουν φορολογικής ατελείας κατά την εισαγωγή στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 3.

Άρθρο 35

1. Στα πλαίσια των παραδόσεων που αναφέρονται στα άρθρα 34 και 42, τα κράτη μέλη μπορούν, όσον αφορά την πληρωμή των επιστροφών, να εγκρίνουν τη χρησιμοποίηση της ακόλουθης διαδικασίας, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 3. Ο εξαγωγέας που υπόκειται σ' αυτή τη διαδικασία δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει ταυτόχρονα την κανονική διαδικασία για το ίδιο προϊόν.

Η έγκριση μπορεί να περιορισθεί σε ορισμένους τόπους φόρτωσης στο κράτος μέλος όπου έγινε δεκτή η διασάφηση εξαγωγής. Η έγκριση μπορεί να αφορά τη φόρτωση σε άλλα κράτη μέλη, οπότε εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 6.

2. Για τα προϊόντα που φορτώνονται κάθε μήνα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η τελευταία ημέρα του μήνα λαμβάνεται υπόψη είτε για τον προσδιορισμό του ποσοστού της ισχύουσας επιστροφής είτε για τον προσδιορισμό των προσαρμογών που πρέπει, κατά περίπτωση, να γίνουν εάν υπήρξε προκαθορισμός της επιστροφής.

3. Όταν η επιστροφή είναι προκαθορισμένη ή προσδιορισμένη στα πλαίσια διαγωνισμού, το πιστοποιητικό πρέπει να ισχύει την τελευταία ημέρα του μήνα.

4. Ο εξαγωγέας οφείλει να τηρεί μητρώο ελέγχου που να περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενδείξεις:

α) αναγκαίες ενδείξεις για την αναγνώριση της ταυτότητας των προϊόντων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 5·

β) όνομα ή αριθμό εγγραφής του ή των πλοίων ή αεροσκαφών στα οποία έχουν φορτωθεί τα προϊόντα·

γ) ημερομηνία φόρτωσης.

Οι ενδείξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο πρέπει να αναγράφονται στο μητρώο το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα ύστερα από την ημέρα της φόρτωσης. Ωστόσο, όταν η φόρτωση πραγματοποιείται σε άλλο κράτος μέλος, οι εν λόγω ενδείξεις πρέπει να αναγράφονται στο μητρώο το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημέρα κατά την οποία ο εξαγωγέας πρέπει να έχει πληροφορηθεί ότι φορτώθηκαν τα προϊόντα.

Ο εξαγωγέας οφείλει, εξάλλου, να συμμορφώνεται στα μέτρα ελέγχου που τα κράτη μέλη κρίνουν αναγκαία και να διατηρεί το μητρώο ελέγχου τουλάχιστον για μια προθεσμία τριών ετών υπολογιζόμενη από το τέλος του τρέχοντος ημερολογιακού έτους.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι το μητρώο μπορεί να αντικατασταθεί από τα έγγραφα που χρησιμοποιούνται για κάθε παράδοση στα οποία οι τελωνειακές αρχές έχουν πιστοποιήσει την ημερομηνία της φόρτωσης.

Άρθρο 36

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 παράγραφος 1 στοιχείο α), τα προϊόντα που προορίζονται να καταναλωθούν επί των αεροσκαφών και έχουν παρασκευασθεί πριν τη φόρτωση θεωρούνται ως παρασκευασμένα επί των αεροσκαφών.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο,

— για τα παρασκευάσματα του τύπου δίσκου για αεροπλάνα, και

— εφόσον ο εξαγωγέας προσκομίζει επαρκή δικαιολογητικά στοιχεία που αφορούν την ποιότητα, τη φύση και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων βάσης πριν την παρασκευή, για τα οποία ζητείται η επιστροφή.

3. Το καθεστώς της αποθήκης ανεφοδιασμού που αναφέρεται στο άρθρο 38 μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τα παρασκευάσματα τα αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 37

1. Η πληρωμή της επιστροφής εξαρτάται από τον όρο ότι το προϊόν για το οποίο έχει γίνει αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής, το αργότερο σε προθεσμία 60 ημερών από την ημερομηνία της αποδοχής αυτής, έχει φθάσει, ως έχει, σ' έναν από τους προορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 34.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφοι 3 και 4 εφαρμόζονται στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Αν ένα προϊόν για το οποίο έχει γίνει αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής, προτού φθάσει σ' έναν από τους τόπους προορισμού που προβλέπονται στο άρθρο 34, διασχίζει κοινοτικά εδάφη εκτός απ' αυτό του κράτους μέλους στο οποίο η εν λόγω διασάφηση έχει γίνει αποδεκτή, η απόδειξη ότι αυτό το προϊόν έχει φθάσει στον προβλεπόμενο προορισμό παρέχεται με την προσκόμιση του αντιτύπου ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2823/87.

Συμπληρώνονται οι χώροι 33, 103, 104 και, κατά περίπτωση, 105 του αντιτύπου ελέγχου. Ο χώρος 104 συμπληρώνεται ανάλογα.

Άρθρο 38

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προκαταβάλλουν στον εξαγωγέα το καθαρό ποσό της επιστροφής υπό τις ακόλουθες ειδικές προϋποθέσεις, όταν προσκομίζεται η απόδειξη ότι τα προϊόντα έχουν τεθεί, σε προθεσμία 30 ημερών από τη αποδοχή της διασάφησης εξαγωγής, εκτός περιπτώσεως ανωτέρας βίας, σε χώρους που υπόκεινται σε τελωνειακό έλεγχο, με σκοπό τον ανεφοδιασμό στην Κοινότητα,

— των πλοίων που προορίζονται για θαλάσσια ναυσιπλοΐα, ή

— των αεροσκαφών που εξυπηρετούν τις διεθνείς γραμμές, περιλαμβανομένων και των ενδοκοινοτικών γραμμών, ή

— των εξεδρών γεωτρήσεως ή εκμεταλλεύσεως που αναφέρονται στο άρθρο 42.

Οι υποκείμενοι σε τελωνειακό έλεγχο χώροι, που καλούνται στο εξής «αποθήκες ανεφοδιασμού» καθώς και ο εναποθηκευτής, πρέπει να είναι ειδικώς εγκεκριμένοι για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

2. Το κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η αποθήκη ανεφοδιασμού, δίνει έγκριση μόνο στους εναποθηκευτές και τις αποθήκες ανεφοδιασμού που προσφέρουν τις αναγκαίες εγγυήσεις. Η έγκριση μπορεί να ανακληθεί.

Η έγκριση δίδεται μόνο στους εναποθηκευτές που δεσμεύονται γραπτώς:

α) να φορτώνουν προϊόντα ως έχουν ή κατεψυγμένα ή/και συσκευασμένα για τον ανεφοδιασμό στην Κοινότητα,

— των πλοίων που προορίζονται για θαλάσσια ναυσιπλοΐα, ή

— των αεροσκαφών που εξυπηρετούν τις διεθνείς γραμμές, περιλαμβανομένων και των ενδοκοινοτικών γραμμών, ή

— των εξεδρών γεωτρήσεως ή εκμεταλλεύσεως που αναφέρονται στο άρθρο 42·

β) να τηρούν μητρώο που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να πραγματοποιούν τους αναγκαίους ελέγχους και το οποίο αναφέρει κυρίως,

— την ημερομηνία εισόδου σε αποθήκη ανεφοδιασμού,

— τους αριθμούς των τελωνειακών εγγράφων που συνοδεύουν τα προϊόντα καθώς και την επωνυμία του σχετικού τελωνείου,

— τις αναγκαίες ενδείξεις για την αναγνώριση της ταυτότητας των προϊόντων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 5,

— την ημερομηνία εξόδου των προϊόντων από την αποθήκη ανεφοδιασμού,

— τον αριθμό εγγραφής στο μητρώο και, εάν υπάρχει, το όνομα του πλοίου ή των πλοίων ή αεροσκαφών, στα οποία έχουν φορτωθεί τα προϊόντα, ή την επωνυμία της επόμενης αποθήκης,

— την ημερομηνία φόρτωσης·

γ) να διατηρούν αυτό το μητρώο τουλάχιστον για ένα διάστημα τριών ετών από το τέλος του τρέχοντος ημερολογιακού έτους·

δ) να συμμορφώνονται σε οποιοδήποτε μέτρο ελέγχου, ιδίως περιοδικού, το οποίο οι αρμόδιες αρχές κρίνουν σκόπιμο για τη διαπίστωση της τήρησης των διατάξεων της παρούσας παραγράφου·

ε) να πληρώνουν τα ποσά που τους ζητούνται, ως απόδοση της επιστροφής, σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 40.

3. Το ποσό που καταβάλλεται στον εξαγωγέα κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, καταχωρείται λογιστικώς σαν πληρωμή από τον οργανισμό του έχει προβεί στην προκαταβολή.

4. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και του άρθρου 40, νοείται ως καθαρό ποσό της επιστροφής, το ποσό της επιστροφής προσαρμοσμένο, κατά περίπτωση, κατά το νομισματικό εξισωτικό ποσό ή το εξισωτικό ποσό προσχωρήσεως που πρέπει να εισπραχθεί.

Άρθρο 39

1. Όταν έχει γίνει αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η αποθήκη ανεφοδιασμού, η αρμόδια τελωνειακή αρχή αναγράφει, κατά την είσοδο σε αποθήκη ανεφοδιασμού, επί του δημοσίου εγγράφου, που θα χρησιμοποιηθεί για να επιτευχθεί η προκαταβολή της επιστροφής, ότι τα προϊόντα βρίσκονται στην κατάσταση που προβλέπεται στο άρθρο 38.

2. Όταν έχει γίνει δεκτή η διασάφηση εξαγωγής σε κράτος μέλος άλλο από αυτό στο οποίο βρίσκεται η αποθήκη ανεφοδιασμού, η απόδειξη ότι τα προϊόντα έχουν τεθεί σε απόθηκη ανεφοδιασμού παρέχεται με την προσκόμιση του αντιτύπου ελέγχου Τ 5 που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2823/87.

Οι χώροι 33, 103 και 104 και, κατά περίπτωση, 105 του αντιτύπου ελέγχου συμπληρώνονται. Ο χώρος 104 του αντιτύπου ελέγχου Τ 5 συμπληρώνεται στη στήλη «διάφορα» με μία από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento — aplicación del artículo 38 del Reglamento (CEE) nº 3665/87

— Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 38 i forordning (EØF) nr. 3665/87

— Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 38 der Verordnung (EWG) Nr. 3665/87

— Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 38 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87

— Deposit in warehouse, compulsory supply for victualling — Article 38 of Regulation (EEC) No 3665/87

— Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement — application de l'article 38 du règlement (CEE) n° 3665/87

— Depositato con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 38 del regolamento (CEE) n. 3665/87

— Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — toepassing van artikel 38 van Verordening (EEG) nr. 3665/87

— Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 38º do Regulamento (CEE) nº 3665/87.

Το αρμόδιο τελωνείο του κράτους μέλους προορισμού επιβεβαιώνει στο αντίτυπο ελέγχου την εναποθήκευση, αφού προηγουμένως επαληθεύσει ότι τα προϊόντα έχουν αναγραφεί στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 2.

Άρθρο 40

1. Εάν διαπιστωθεί ότι ένα προϊόν το οποίο έχει τεθεί σε αποθήκη ανεφοδιασμού δεν ακολούθησε τον καθορισμένο προορισμό ή δεν είναι πλέον σε θέση να ακολουθήσει αυτόν τον προορισμό, ο εναποθηκευτής οφείλει να πληρώσει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποθήκευσης ένα κατ' αποκοπή ποσό.

2. Το κατ' αποκοπή ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται με τον ακόλουθο τρόπο:

α) καθορίζεται το ποσό των δασμών κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται σε ταυτόσημο προϊόν όταν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία στο κράτος μέλος αποθήκευσης·

β) το ποσό που έχει ληφθεί σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) αυξάνεται κατά 20 %.

Το ποσοστό που λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό των δασμών κατά την εισαγωγή είναι:

— εκείνο που ισχύει την ημέρα κατά την οποία το προϊόν δεν ακολούθησε τον καθορισμένο προορισμό ή από την οποία δεν ήταν πλέον σε θέση να ακολουθήσει αυτόν τον προορισμό, ή

— εφόσον δεν μπορεί να προσδιορισθεί η ημέρα αυτή, εκείνο που ισχύει την ημέρα διαπιστώσεως της μη τήρησης του υποχρεωτικού προορισμού.

3. Όταν ο εναποθηκευτής αποδεικνύει ότι το καθαρό ποσό που έχει προκαταβληθεί για το εν λόγω προϊόν είναι κατώτερο του κατ' αποκοπή ποσού που υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, πληρώνει μόνο το καθαρό ποσό που προκαταβλήθηκε αυξημένο κατά 20 %.

Εντούτοις, στην περίπτωση που το ποσό έχει προκαταβληθεί σ' ένα άλλο κράτος μέλος, η αύξηση είναι 40 %. Σ' αυτή την περίπτωση, η μετατροπή στο εθνικό νόμισμα του κράτους μέλους αποθήκευσης πραγματοποιείται με τη βοήθεια της τιμής αγοράς που ίσχυε κατά την ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό των δασμών, των αναφερομένων στην παράγραφο 2 στοιχείο α).

4. Οι απώλειες που μεσολάβησαν κατά τη διάρκεια της παραμονής σε αποθήκη ανεφοδιασμού και που οφείλονται στη φυσική μείωση της μάζας των προϊόντων ή στη συσκευασία δεν γίνονται αντικείμενο της πληρωμής που αναφέρεται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 41

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η αποθήκη ανεφοδιασμού πραγματοποιούν, τουλάχιστον μία φορά σε περίοδο δώδεκα μηνών, φυσικό έλεγχο των προϊόντων που έχουν τεθεί στην αποθήκη αυτή.

Εντούτοις, εάν η είσοδος και η έξοδος των προϊόντων από την αποθήκη ανεφοδιασμού υπόκειται σε διαρκή φυσικό έλεγχο από την τελωνειακή υπηρεσία, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να περιορίσουν τον έλεγχο σε έλεγχο μόνο των εγγράφων των προϊόντων που βρίσκονται στην αποθήκη.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποθήκευσης μπορούν να εγκρίνουν τη μεταφορά των προϊόντων σε μια δεύτερη αποθήκη ανεφοδιασμού.

Σ' αυτή την περίπτωση, το μητρώο της πρώτης αποθήκης ανεφοδιασμού περιλαμβάνει μια ένδειξη που αφορά τη δεύτερη αποθήκη ανεφοδιασμού. Η δεύτερη αποθήκη και ο δεύτερος εναποθηκευτής πρέπει επίσης να είναι ειδικώς εγκεκριμένοι για την εφαρμογή των διατάξεων των σχετικών με την αποθήκη ανεφοδιασμού.

Όταν τα προϊόντα έχουν τεθεί υπό έλεγχο στη δεύτερη αποθήκη ανεφοδιασμού, ο δεύτερος εναποθηκευτής υποχρεούται να καταβάλει ποσά σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 40.

3. Όταν η δεύτερη αποθήκη δεν βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος όπου βρίσκεται η πρώτη αποθήκη ανεφοδιασμού, η απόδειξη ότι τα προϊόντα έχουν τεθεί στη δεύτερη αποθήκη παρέχεται με τη προσκόμιση του πρωτοτύπου αντιτύπου ελέγχου Τ 5 που αναφέρεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2823/87 και περιλαμβάνει μία των ενδείξεων που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2.

Το αρμόδιο τελωνείο του κράτους μέλους προορισμού βεβαιώνει στο αντίτυπο ελέγχου ότι τα προϊόντα έχουν τεθεί σε αποθήκη αφού εξακριβώσει ότι τα προϊόντα έχουν καταχωρηθεί στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 2.

4. Όταν τα προϊόντα, μετά την παραμονή τους σε αποθήκη ανεφοδιασμού φορτώνονται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος αποθήκευσης, η απόδειξη της φόρτωσης προσκομίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 37 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Άρθρο 42

1. Οι παραδόσεις εφοδίων επί σκάφους προς:

α) τις εξέδρες γεώτρησης ή εκμετάλλευσης, συμπεριλαμβανομένων των βοηθητικών εγκαταστάσεων που προσφέρουν υπηρεσίες στηρίξεως για τέτοιες δραστηριότητες, οι οποίες βρίσκονται στο εσωτερικό της ευρωπαϊκής υφαλοκρηπίδας ή στο εσωτερικό της υφαλοκρηπίδας του μη ευρωπαϊκού τμήματος της Κοινότητας, αλλά πέραν μιας ζώνης τριών μιλίων, με αφετηρία τη γραμμή βάσεως που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του πλάτους των χωρικών υδάτων κράτους μέλους, και

β) στην ανοικτή θάλασσα τα πολεμικά και βοηθητικά σκάφη που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους,

εξομοιούνται με τις παραδόσεις που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο α), προκειμένου να καθορισθεί το ύψος της χορηγητέας επιστροφής.

Ως «εφόδια επί σκάφους» νοούνται τα προϊόντα που προορίζονται αποκλειστικά για την κατανάλωση επί του σκάφους.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται μόνο όταν το ποσό της επιστροφής είναι ανώτερο στην περίπτωση αυτή από το χαμηλότερο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 20.

Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές επί του συνόλου των παραδόσεων εφοδίων επί σκάφους υπό τον όρο:

α) ότι χορηγήθηκε πιστοποιητικό παραλαβής επί του σκάφους, και

β) στην περίπτωση εξεδρών,

— ότι η παράδοση λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο διαδικασιών εφοδιασμού της εξέδρας, που έχουν αναγνωρισθεί ως κανονικές από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους από το οποίο φορτώνονται τα προϊόντα που προορίζονται για την εξέδρα. Για το σκοπό αυτό, οι λιμένες ή οι τόποι φόρτωσης, οι τύποι σκάφους — στην περίπτωση θαλάσσιου ανεφοδιασμού — και οι τύποι συσκευασίας είναι, εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, εκείνοι που συνήθως χρησιμοποιούνται,

— ότι το ανεφοδιάζον πλοίο ή ελικόπτερο υπόκειται στην εκμετάλλευση προσώπου φυσικού ή νομικού που διατηρεί στην Κοινότητα έγγραφα που είναι δυνατόν να εξεταστούν και επαρκούν για τον έλεγχο των λεπτομερειών του πλου ή της πτήσεως.

3. Το πιστοποιητικό παραλαβής επί του σκάφους που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) δίδει πλήρη στοιχεία των προϊόντων και αναφέρει το όνομα ή άλλα στοιχεία που επιτρέπουν την αναγνώριση της εξέδρας ή του πολεμικού ή του βοηθητικού πλοίου επί του οποίου παραδόθηκαν, καθώς και την ημερομηνία παράδοσης. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν τη χορήγηση συμπληρωματικών πληροφοριών.

Το πιστοποιητικό υπογράφεται,

α) στην περίπτωση εξέδρας: από πρόσωπο που οι εκμεταλλευόμενοι την εξέδρα θεωρούν ως υπεύθυνο των εφοδίων επί του σκάφους. Οι αρμόδιες αρχές θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν το αυθεντικό της συναλλαγής. Τα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή για τα μέτρα που έχουν λάβει·

β) στην περίπτωση πολεμικών ή βοηθητικών πλοίων: από τις στρατιωτικές αρχές.

Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2, όταν ο εφοδιασμός γίνεται από εξέδρες, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν τους εξαγωγείς από την υποχρέωση προσκόμισης του πιστοποιητικού παραλαβής στην περίπτωση παράδοσης, η οποία:

— παρέχει δικαίωμα επιστροφής ποσού κατώτερου ή ίσου προς 2 500 ECU ανά εξαγωγέα,

— παρέχει, προς ικανοποίηση του κράτους μέλους, επαρκείς εγγυήσεις όσον αφορά την άφιξη στον προορισμό των προϊόντων, και

— για την οποία υποβάλλονται το έγγραφο μεταφοράς καθώς και η απόδειξη πληρωμής.

Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 19 παράγραφος 2.

4. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που χορηγεί την επιστροφή προβαίνουν σε έλεγχο των ποσοτήτων των προϊόντων για τις οποίες δηλώνεται ότι έχουν παραδοθεί στις εξέδρες με επαλήθευση των εγγράφων του εξαγωγέα και του προσώπου που εκμεταλλεύεται το ανεφοδιάζον σκάφος ή ελικόπτερο. Επίσης εξασφαλίζουν ότι οι ποσότητες που παραδίδονται ως εφόδια, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεν υπερβαίνουν τις ανάγκες του προσωπικού επί του σκάφους.

Για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, μπορεί να ζητηθεί, όταν παρίσταται ανάγκη, η βοήθεια των αρμοδίων αρχών άλλων κρατών μελών.

5. Όταν, για τις παραδόσεις που εκτελούνται σε μια εξέδρα, εφαρμόζεται το άρθρο 6, συμπληρώνεται ο χώρος 104 του αντιτύπου ελέγχου στη στήλη «διάφορα» με μία από τις ενδείξεις:

— Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CEE) nº 3665/87

— Proviant til platforme — forordning (EØF) nr. 3665/87

— Bevorratungslieferung für Plattformen — Verordnung (EWG) Nr. 3665/87

— Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87

— Catering supplies for rig — Regulation (EEC) No 3665/87

— Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — Règlement (CEE) n° 3665/87

— Provviste di bordo per piattaforma — Regolamento (CEE) n. 3665/87

— Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EEG) nr. 3665/87

— Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CEE) nº 3665/87.

6. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 38, ο εναποθηκευτής αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταγράφει στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 2 στοιχείο β), τις λεπτομέρειες τις σχετικές με την εξέδρα προορισμού κάθε αποστολής, το όνομα/αριθμό του ανεφοδιάζοντος σκάφους/ελικόπτερου και την ημερομηνία παράδοσης επί του σκάφους. Τα πιστοποιητικά παραλαβής επί του σκάφους που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α), θεωρείται ότι αποτελούν τμήμα του μητρώου.

7. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να τηρείται μητρώο για τις ποσότητες προϊόντων κάθε τομέα, τα οποία παραδίδονται στις εξέδρες και τα οποία εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 43

1. Οι παραδόσεις για τον ανεφοδιασμό εκτός της Κοινότητας εξομοιώνονται, για τον καθορισμό του ποσοστού της επιστροφής που πρόκειται να χηρηγηθεί, με τις παραδόσεις που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο α).

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται εφόσον αποδεικνύεται ότι τα εμπορεύματα που πραγματικά φορτώθηκαν είναι τα ίδια με εκείνα που εγκατέλειψαν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας για το σκοπό αυτό.

3. α) Η απόδειξη της άμεσης παράδοσης στο πλοίο για τον εφοδιασμό προσκομίζεται με τελωνειακό έγγραφο ή με έγγραφο θεωρημένο από τις τελωνειακές αρχές της τρίτης χώρας φόρτωσης· το έγγραφο αυτό μπορεί να εκδοθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV.

Πρέπει να είναι συμπληρωμένο σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας και σε μία γλώσσα που χρησιμοποιείται στην ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα.

Ως άμεση παράδοση νοείται η παράδοση εμπορευματοκιβωτίου ή αδιαίρετης παρτίδας των προϊόντων που φορτώθηκαν σε ένα πλοίο.

β) Όταν τα προϊόντα που εξάγονται δεν αποτελούν αντικείμενο άμεσης παράδοσης και τίθενται υπό καθεστώς τελωνειακού ελέγχου στις τρίτες χώρες προορισμού πριν παραδοθούν στο πλοίο για τον ανεφοδιασμό, η απόδειξη της φόρτωσης παρέχεται από τα ακόλουθα έγγραφα:

— τελωνειακό έγγραφο ή έγγραφο θεωρημένο από τις τελωνειακές αρχές της τρίτης χώρας που βεβαιώνει ότι τα προϊόντα τέθηκαν σε αποθήκη ανεφοδιασμού και ότι θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για τους σκοπούς ανεφοδιασμού· το έγγραφο αυτό μπορεί να εκδοθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα πού περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV, και

— τελωνειακό έγγραφο ή έγγραφο θεωρημένο από τις τελωνειακές αρχές της τρίτης χώρας φόρτωσης που βεβαιώνει ότι τα προϊόντα φορτώθηκαν· το έγγραφο αυτό μπορεί να εκδοθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV.

γ) Όταν τα έγγραφα που αναφέρονται στο στοιχείο α) και στο στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση δεν είναι δυνατό να προσκομιστούν, το κράτος μέλος μπορεί να αποδεχτεί ένα πιστοποιητικό αποδοχής που υπογράφεται από τον κυβερνήση του πλοίου ή από άλλο αξιωματικό υπηρεσίας και φέρει τη σφραγίδα του πλοίου.

Όταν τα έγγραφα που αναφέρονται στο στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση δεν είναι δυνατό να προσκομιστούν, το κράτος μέλος μπορεί να αποδεχτεί ένα πιστοποιητικό αποδοχής που υπογράφεται από έναν υπάλληλο της αεροπορικής εταιρείας και φέρει τη σφραγίδα της εταιρείας αυτής.

δ) Τα έγγραφα που αναφέρονται στο στοιχείο α) και στο στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση γίνονται αποδεκτά από τα κράτη μέλη μόνον εφόσον παρέχουν πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τα προϊτόντα που παραδίδονται και αναφέρουν την ημερομηνία παράδοσης τον αριθμό εγγράφου και, αν υπάρχει, το ονόμα του ή των πλοίων ή αεροσκαφών. Για να εξασφαλιστεί ότι οι παραδοθείσες για τον ανεφοδιασμό ποσότητες αντιστοιχούν στις κανονικές ανάγκες των μελών του πληρώματος και των επιβατών του πλοίου ή του αεροσκάφους, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν να τους χορηγηθούν συμπληρωματικές πληροφορίες ή έγγραφα.

4. Σε όλες τις περιπτώσεις πρέπει να προσκομίζονται, προς υποστήριξη της αίτησης πληρωμής, αντίγραφο ή φωτοαντίγραφο του εγγράφου μεταφοράς καθώς και το έγγραφο που αποδεικνύει την πληρωμή των προϊόντων που προορίζονται για τον εφοδιασμό.

5. Τα προϊόντα ή εμπορεύματα που τίθενται υπό το καθεστώς του άρθρου 38 δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τις παραδόσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β).

6. Το άρθρο 19 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.

7. Στην περίπτωση που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, οι διατάξεις του άρθρου 35 δεν εφαρμόζονται.

Άρθρο 44

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 81/177/ΕΟΚ, τα γεωργικά προϊόντα που προορίζονται για τη νήσο Helgoland υπόκεινται στις διατάξεις σχετικά με την πληρωμή των επιστροφών κατά την εξαγωγή και των νομισματικών εξισωτικών ποσών.

Άρθρο 45

1. Τα προϊόντα τα οποία επανεξάγονται στα πλαίσια των διαταξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο ή στο άρθρο 11 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 του Συμβουλίου [1] μπορούν να επωφεληθούν επιστροφής μόνο,

— αν η απόφαση σχετικά με την αίτηση επιστροφής ή διαγραφής των εισαγωγικών δασμών, που πρόκειται να επακολουθήσει είναι αρνητική, και

— εφόσον τηρούνται οι άλλες προϋποθέσεις οι σχετικές με τη χορήγηση επιστροφής.

2. Όταν τα προϊόντα επανεξάγονται στα πλαίσια της διαδικασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, γίνεται αναφορά στη διαδικασία αυτή επί του εντύπου που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5.

Άρθρο 46

Για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται με προορισμό:

— τις ένοπλες δυνάμεις που σταθμεύουν σε τρίτη χώρα και ανήκουν είτε σε κράτος μέλος, είτε σε διεθνή οργανισμό στον οποίο συμμετέχει τουλάχιστον ένα από τα κράτη μέλη,

— τους διεθνείς οργανισμούς που βρίσκονται σε τρίτη χώρα και στους οποίους συμμετέχει τουλάχιστον ένα από τα κράτη μέλη,

— τις διπλωματικές αντιπροσωπείες που βρίσκονται σε τρίτη χώρα,

και για τις οποίες ο εξαγωγέας δεν μπορεί να προσκομίσει τις αποδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 ή 2, το προϊόν θεωρείται ως εισαγόμενο στην τρίτη χώρα όπου σταθμεύουν ή είναι εγκατεστημένοι, εφόσον προσκομισθεί,

α) απόδειξη πληρωμής των προϊόντων·

β) βεβαίωση ανάληψης που χορηγείται από τις ένοπλες δυνάμεις, το διεθνή οργανισμό ή τη διπλωματική αντιπροσωπεία προορισμού στην τρίτη χώρα.

ΤΙΤΛΟΣ 4

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Άρθρο 47

1. Η επιστροφή πληρώνεται μόνο κατόπιν γραπτής αιτήσεως του εξαγωγέα από το κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου έχει γίνει δεκτή η διασάφηση εξαγωγής. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν γι' αυτό το σκοπό ένα ειδικό έντυπο.

2. Ο φάκελος για την πληρωμή της επιστροφής ή για την αποδέσμευση της εγγύησης πρέπει να κατατεθεί, εκτός περιπτώσεως ανωτέρας βίας, μέσα στους δώδεκα μήνες που έπονται της ημερομηνίας αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής.

3. Όταν το αντίτυπο ελέγχου Τ 5 που αναφέρεται στο άρθρο 6 δεν επιστρέφεται στο τελωνείο αναχώρησης ή στον συγκεντρώνοντα οργανισμό μέσα στην προθεσμία των τριών μηνών από την έκδοσή του, λόγω περιστάσεων για τις οποίες δεν ευθύνεται ο εξαγωγέας, αυτός μπορεί να καταθέσει στον αρμόδιο οργανισμό αιτιολογημένη αίτηση ισοτιμίας.

Τα δικαιολογητικά που κατατίθενται κατά την αίτηση ισοτιμίας πρέπει να περιλαμβάνουν,

α) όταν ένα αντίτυπο ελέγχου έχει χορηγηθεί για να παρασχεθεί η απόδειξη ότι τα προϊόντα έχουν εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,

— το έγγραφο μεταφοράς, και

— έγγραφο που αποδεικνύει ότι το προϊόν έχει προσκομιστεί σε τελωνείο τρίτης χώρας, ή ένα ή περισσότερα από τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφοι 1, 2 και 4·

β) σε περίπτωση εφαρμογής των άρθρων 34, 42 ή 38: βεβαίωση του τελωνείου που είναι αρμόδιο για τον έλεγχο του προορισμού, ότι τηρούνται οι όροι για την καταχώρηση του αντίτυπο ελέγχου από το εν λόγω τελωνείο.

Οι διατάξεις της παραγράφου 4 που ακολουθεί εφαρμόζονται για την προσκόμιση της ισότιμης απόδειξης.

---

[1] ΕΕ αριθ. L 175 της 12. 7. 1979, σ. 1.

4. Όταν δεν ήταν δυνατή η προσκόμιση των εγγράφων που απαιτούνται βάσει του άρθρου 18 μέσα στην προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2, μολονότι ο εξαγωγέας φρόντισε να τα προμηθευτεί και να τα διαβιβάσει μέσα στις προθεσμίες αυτές, είναι δυνατό να χορηγηθούν επιπλέον προθεσμίες για την προσκόμιση των εγγράφων αυτών.

5. Η αίτηση ισοτιμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 3, συνοδευόμενη ή μη από τα δικαιολογητικά, καθώς και η αίτηση για επιπλέον προθεσμίες που αναφέρεται στην παράγραφο 4, πρέπει να κατατεθούν μέσα στην προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

6. Σε περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 35, ο φάκελος πληρωμής της επιστροφής πρέπει να κατατεθεί, εκτός περιπτώσεως ανωτέρας βίας, μέσα στους δώδεκα μήνες που έπονται του μήνα φόρτωσης· ωστόσο, η έγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 μπορεί να προβλέπει την υποχρέωση, για τον εξαγωγέα, να υποβάλει την αίτηση πληρωμής μέσα σε συντομότερη προθεσμία.

7. Οι αρμόδιες υπηρεσίες ενός κράτους μέλους μπορούν να ζητήσουν τη μετάφραση στη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους αυτού όλων των εγγράφων που περιέχονται στο φάκελο πληρωμής της επιστροφής.

Άρθρο 48

1. Στις περιπτώσεις όπου έχουν τηρηθεί όλες οι απαιτήσεις που καθορίζονται από την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την απόδειξη του δικαιώματος για χορήγηση επιστροφής, με εξαίρεση την απαίτηση που αφορά την τήρηση της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και στο άρθρο 38 παράγραφος 1 εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) η επιστροφή μειώνεται κατ' αρχήν κατά 15 %. Το ποσό που υπολείπεται και που στο εξής καλείται «μειωμένη επιστροφή» μειώνεται περαιτέρω ως εξής:

β) i) μείωση 5 % της μειωμένης επιστροφής για κάθε ημέρα υπέρβασης της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, ή

ii) μείωση 10 % της μειωμένης επιστροφής για κάθε ημέρα υπέρβασης της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1.

2. α) Όταν η απόδειξη ότι όλες οι απαιτήσεις που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία έχουν τηρηθεί, παρέχεται μέσα στους έξι μήνες που έπονται των θεσμών που προβλέπονται στο άρθρο 47 παράγραφοι 2, 4 και 5, η επιστροφή που καταβάλλεται ισούται με το 85 % της επιστροφής που θα είχε καταβληθεί αν είχαν τηρηθεί όλες οι απαιτήσεις.

β) Όταν η απόδειξη παρέχεται μέσα στους έξι μήνες που έπονται των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 47 παράγραφοι 2, 4 και 5, αλλά έχει ξεπερασθεί η προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 38 παράγραφος 1, η επιστροφή που καταβάλλεται είναι ίση με τη μειωμένη επιστροφή σύμφωνα με την παράγραφο 1, ελαττωμένη όμως κατά 15 % του ποσού που θα είχε καταβληθεί αν είχαν τηρηθεί όλες οι προθεσμίες.

3. α) Όταν η επιστροφή έχει προκαταβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 22 και δεν έχει τηρηθεί η προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, η εγγύηση που καταπίπτει ισούται με:

— το ποσό της μειώσεως που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1,

— το ποσό της μειώσεως αυτής προσαυξημένο κατά 15 %.

Το υπόλοιπο της εγγυήσεως αποδεσμεύεται.

β) Όταν η επιστροφή έχει προκαταβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 22 και η απόδειξη ότι όλες οι απαιτήσεις που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία έχουν τηρηθεί, παρέχεται μέσα στους έξι μήνες που έπονται των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 47 πράγραφοι 2, 4 και 5, το ποσό που αποδίδεται είναι ίσο με 85 % του εγγυημένου ποσού.

γ) Αν στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο β), συντρέχει επιπλέον μη τήρηση της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 αποδίδεται το ακόλουθο ποσό:

— ποσό που ισούται με το ποσό που αποδίδεται σύμφωνα με το στοιχείο β),

— ποσό μειωμένο κατά το ποσό της εγγύησης που έχει καταπέσει κατ' εφαρμογή του στοιχείου α).

4. Η ολική απολεσθείσα επιστροφή δεν μπορεί να υπερβεί το συνολικό ποσό της επιστροφής, το οποίο έπρεπε να καταβληθεί εάν είχαν πληρωθεί όλες οι απαιτήσεις.

ΤΙΤΛΟΣ 5

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 49

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή,

— χωρίς καθυστέρηση, τις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο α)· η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη,

— την 1η Μαρτίου και την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους, τις ποσότητες των προϊόντων για τις οποίες εφαρμόσθηκε το άρθρο 48 κατά το προηγούμενο εξάμηνο καθώς και τα ποσά που καταβλήθηκαν στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο β) του εν λόγω άρθρου· η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη,

— την 1η Μαρτίου και την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους, κατάσταση που συντάσσεται ανά τομέα της κοινής οργάνωσης των αγορών και περιλαμβάνει τον αριθμό των περιπτώσεων εφαρμογής της παράγραφου 3 του άρθρου 47, το λόγο της μη επιστροφής του αντιτύπου ελέγχου, εφόσον ο λόγος αυτός είναι γνωστός, τις σχετικές ποσότητες, το ύψος της εν λόγω επιστροφής καθώς και τη φύση των εγγράφων που γίνονται αποδεκτά ως ισότιμα.

Άρθρο 50

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79 και οι κανονισμοί της Επιτροπής (ΕΟΚ) αριθ. 798/80 [1], (ΕΟΚ) αριθ. 2570/84 [2] και (ΕΟΚ) αριθ. 2158/87 [3] καταργούνται. Εντούτοις, εξακολουθούν να εφαρμόζονται,

— για τις εξαγωγές για τις οποίες έχουν γίνει αποδεκτές διασάφησεις εξαγωγής πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, και

— σε περίπτωση εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80, για τις εξαγωγές για τις οποίες έχουν γίνει αποδεκτές δηλώσεις πληρωμής πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Σε όλες τις κοινοτικές πράξεις, όπου γίνεται αναφορά στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79, (ΕΟΚ) αριθ. 798/80, (ΕΟΚ) αριθ. 2570/84 και (ΕΟΚ) αριθ. 2158/87 ή σε ορισμένα άρθρα του κανονισμού αυτού, η αναφορά αυτή πρέπει να θεωρείται ότι γίνεται στον παρόντα κανονισμό ή στα αντίστοιχα άρθρα του παρόντος κανονισμού.

Ο πίνακας αντιστοιχίας για τα άρθρα περιλαμβάνεται στο παράρτημα I.

Άρθρο 51

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1988.

Εντούτοις, το άρθρο 28 παράγραφος 6 εφαρμόζεται από την 1η Μαρτίου 1988.

Τα άρθρα 33 και 48 εφαρμόζονται επίσης για τις εξαγωγές που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 1 δεύτερη φράση, για τις οποίες οι φάκελοι δεν έχουν ακόμη κλείσει κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Νοεμβρίου 1987.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος

---

(1) ΕΕ αριθ. L 87 της 1. 4. 1980, σ. 42.
(2) ΕΕ αριθ. L 241 της 11. 9. 1984, σ. 5.
(3) ΕΕ αριθ. L 202 της 23. 7. 1987, σ. 28.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Παρών κανονισμός	**Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79**
Άρθρο 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 24 παράγραφος 2
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 3 παράγραφος 5	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 6	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Άρθρο 4	Άρθρο 9
Άρθρο 5 παράγραφοι 1, 2 και 3	Άρθρο 10 παράγραφοι 1, 2 και 4
Άρθρο 6	Άρθρο 11
Άρθρο 7	Άρθρο 12
Άρθρο 8	Άρθρο 13
Άρθρο 9	Άρθρο 13α
Άρθρο 10	Άρθρο 14
Άρθρο 11	Άρθρο 18
Άρθρο 12	Άρθρο 19
Άρθρο 13	Άρθρο 15
Άρθρο 14	Άρθρο 16
Άρθρο 15	Άρθρο 17
Άρθρο 16 παράγραφος 1	Άρθρο 20 παράγραφος 1
Άρθρο 16 παράγραφος 2	Άρθρο 24 παράγραφος 1
Άρθρο 17	Άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 18	Άρθρο 20 παράγραφοι 3 και 6
Άρθρο 19	Άρθρο 23
Άρθρο 20 παράγραφος 1	Άρθρο 21 παράγραφοι 1 και 4
Άρθρο 20 παράγραφος 2	Άρθρο 21 παράγραφος 2
Άρθρο 20 παράγραφος 3	Άρθρο 21 παράγραφος 3
Άρθρο 21	Άρθρα 22 παράγραφοι 2 και 3, 24 παράγραφος 3
Άρθρο 22	Άρθρο 25 παράγραφος 1
Άρθρο 23	Άρθρο 25 παράγραφοι 2 και 4
	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 798/80
Άρθρο 24	Άρθρο 1
Άρθρο 25	Άρθρο 2
Άρθρο 26	Άρθρο 3
Άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3
Άρθρο 27 παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 3α παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 27 παράγραφος 5	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 28 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 28 παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 4 παράγραφοι 4 και 5
Άρθρο 28 παράγραφος 5	Άρθρο 11 παράγραφος 2
Άρθρο 29	Άρθρο 6
Άρθρο 30	Άρθρο 5
Άρθρο 31	Άρθρο 7 παράγραφοι 1, 3 και 4
Άρθρο 32	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 33	Άρθρα 9 και 10
	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79
Άρθρο 34	Άρθρο 5
Άρθρο 35	Άρθρο 6
Άρθρο 36	Άρθρο 7
Άρθρο 37 παράγραφος 3	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 38	Άρθρο 26
Άρθρο 39	Άρθρο 27
Άρθρο 40	Άρθρο 28
Άρθρο 41	Άρθρο 29
Άρθρο 42	Άρθρο 19β
Άρθρο 43	Άρθρο 19γ

Παρών κανονισμός	
Άρθρο 44	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2158/87
Άρθρο 45	Άρθρο 19α
Άρθρο 46	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2570/84
	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79
Άρθρο 47 παράγραφος 1	Άρθρο 30 παράγραφος 1
Άρθρο 47 παράγραφος 2	Άρθρο 31 παράγραφος 1
Άρθρο 47 παράγραφος 3	Άρθρο 30 παράγραφος 2
Άρθρο 47 παράγραφος 4	Άρθρο 31 παράγραφος 2
Άρθρο 47 παράγραφος 6	Άρθρο 31 παράγραφος 3
Άρθρο 47 παράγραφος 7	Άρθρο 31 παράγραφος 4
Άρθρο 48	—
Άρθρο 49	Άρθρα 10 παράγραφος 3, 26 παράγραφος 5, 19γ παράγραφος 7, 30 παράγραφος 3
Άρθρο 50	Άρθρο 40
Άρθρο 51	Άρθρο 41
Παράρτημα I	Παράρτημα I
Παράρτημα II	Παράρτημα II
Παράρτημα III	Παράρτημα III
Παράρτημα IV	Παράρτημα IV

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εξαγωγεύς (μετάφραση)

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΟΥ
(μετάφραση)

Είδος, αριθμός και ημερομηνία του εγγράφου εξαγωγής (μετάφραση)

Παραλήπτης (μετάφραση)

Είδος και ημερομηνία του εγγράφου μεταφοράς (μετάφραση)

Χώρα εξαγωγής (μετάφραση)	Χώρα προορισμού (μετάφραση)

Σήματα, αριθμοί, αριθμός και φύση των κιβωτίων, είδος εμπορευμάτων (μετάφραση)	Μεικτή μάζα (kg) (μετάφραση)	Καθαρή ποσότητα (1) (μετάφραση)

ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ
(μετάφραση)

Πιστοποιείται διά της παρούσης ότι τα ανωτέρω περιγραφέντα εμπορεύματα έχουν εκτελωνισθεί για να διατεθούν στην κατανάλωση (μετάφραση)

Παρατηρήσεις του τελωνείου
(μετάφραση)

Τόπος (μετάφραση): .....

Ημερομηνία (μετάφραση): .....

Υπογραφή και σφραγίδα του τελωνείου
(μετάφραση)

(1) Χιλιόγραμμο, εκατόλιτρο ή άλλη μονάδα μετρήσεως (μετάφραση).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 18 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΟ δ), ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΕΞΑΡΤΟΥΝ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

Αλγερία
Μπουρούντι
Χιλή
Γουατεμάλα
Ισημερινή Γουινέα
Ουγγαρία
Ισλανδία
Κένυα
Λεσόθο
Μαλάουι
Μάλτα
Αγία Λουκία
Σενεγάλη
Τανζανία

1. Αποστολέας (όνομα, πλήρης διεύθυνση, κράτος μέλος)
(μετάφραση)

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ ΣΤΙΣ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

(μετάφραση)

2. Αποθήκη εφοδιασμού (όνομα, διεύθυνση, τρίτη χώρα)
(μετάφραση)

Σημείωση (μετάφραση)

Το παρόν υπόδειγμα συμπληρώνεται στη γραφομηχανή ή στο χέρι με τρόπο ευκρινή και ευανάγνωστο
(μετάφραση)

3. Κράτος μέλος εξαγωγής
(μετάφραση)

4. Χώρα προορισμού
(μετάφραση)

5. Όνομα και σημαία του πλοίου
(μετάφραση)

ή αριθμός εγγραφής του αεροσκάφους
(μετάφραση)

6. Είδος, αριθμός και ημερομηνία του εγγράφου (μετάφραση)

Εκδόθηκε από το τελωνείο
(μετάφραση)

7. Είδος και ημερομηνία του εγγράφου μεταφοράς
(μετάφραση)

8. Σημεία και αριθμοί — Αριθμός και είδος δεμάτων· περιγραφή εμπορευμάτων (μετάφραση)	9. Μεικτή μάζα (kg) (μετάφραση)	10. Καθαρή ποσότητα (1) (μετάφραση)

11. ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΟΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Ο ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ
(μετάφραση)

Βεβαιούται ότι τα ανωτέρω περιγραφόμενα εμπορεύματα
(μετάφραση)

A. φορτώθηκαν στο πλοίο ή στο αεροσκάφος που αναφέρεται στη θέση 5 (2)
(μετάφραση)

B. βρίσκονται στην αποθήκη που αναφέρεται στη θέση 2 και θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για σκοπούς εφοδιασμού (2)
(μετάφραση)

Παρατηρήσεις (μετάφραση):

Τόπος και ημερομηνία (μετάφραση):

Υπογραφή και σφραγίδα των τελωνειακών
(μετάφραση)

(1) Χιλιόγραμμα ή άλλη μονάδα μετρήσεως (μετάφραση).
(2) Να διαγραφεί η μη εφαρμοζόμενη ένδειξη (μετάφραση).